Anul CII
(102)
SERIE NOUĂ

BISERICA ȘI ȘCOALA

PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ARADULUI

Fondat 1877
Nr. 4
Aprilie 2021

Interviu acordat de ÎPS Timotei, Arhiepiscop al Aradului – Agenției de Știri Basilica cu Sorin Constantin Ionițe

– Ați trecut prin vremuri dificile. V-ați născut în timpul marii crize economice, ați trăit în timpul războiului, apoi în comunism. Pentru noi, cei mai tineri, sunteți ca o carte deschisă de istorie. Cum percepeți vremurile de acum, cu pandemia actuală, cu digitalizarea și toate celelalte? Cum v-ați adaptat la noile reguli, cu masca, distanțarea, etc.?

R. Mulțumesc întâi pentru amabila invitație la un interviu sub auspiciile Agenției de Știri Basilica patronată de Sfânta Patriarhie sub îndrumarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Apoi, pentru elogioasa prezentare a smereniei mele celor care urmăresc desfășurarea dialogului, în care citesc așa cum poetic ați arătat ca într-o carte deschisă de istorie, întrucât cel care răspunde întrebărilor însumează mai bine de opt decenii de viață, aceasta la rândul ei înscrisă pe perioade cu particularități istorice diferit percepute de cei competenți. Faptul impune deci o grijă aparte pentru obiectivitatea în măsura în care limitele omenești o promovează; privitorii acestuia, desigur, apreciind mai mult sau mai puțin realitatea cunoscută din multiple izvoare, la vremea noastră îndeajuns de accesibile. Și pentru că ne referim la vremuri, se poate lesne intui că pot fi mai mult sau mai puțin favorabile mersului înainte al vieții. Oricum, în numele credinței apelăm la izvoarele Revelației dumnezeiești, Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, învățătura noastră creștinească, care raportează toate la Dumnezeu. Sfânta Scriptură arată că "pentru orice lucru este o clipă prielnică și vreme pentru orice îndeletnicire de sub cer" (Ecclesiastul 3, 1). Mântuitorul Însuși zice: "vremea Mea încă n-a sosit; dar vremea voastră totdeauna este gata" (Ioan 7, 6). Sfântul Ilarie afirmă că "Timpul e de la Dumnezeu" (Despre "Sfânta Treime" II, 6, în Nicolae Moldoveanu, Dicționar de înțelepciune patristică, Comori dezgropate, București, 1997, p. 599, n. 5509). Amintim și versurile din Glossa Luceafărului poeziei românești: "Vremea trece, vremea vine / Toate-s vechi și nouă toate, / ce rău și ce e bine / tu te-`ntreabă și socoate;..." (Mihai Eminescu, Poezii, Constanța, 2018, p. 387). Textele redate sunt sugestive pentru orientarea asupra modului de a privi societatea primei jumătăți a veacului trecut din care am mai prins o parte, sesizând toate cele pozitive și negative. Astfel, timpul marii crize economice amintite a fost simțit chiar dacă eram la vârsta preșcolară, deoarece, în chip firesc a afectat și învățământul, în domeniul căruia activa întreaga familie căreia aparțineam, urmând Războiul al II-lea Mondial cu trei bombardamente asupra orașului în care locuiam, în plus în urma unei alarme derutante refugiindu-ne în coloane, prin mărimea lor serios amenințate de către aviație, cât și de trupele terestre în conflict, până în satele apropiate în care teatrul luptelor a însemnat o amenințare mai mare decât dacă se rămânea pe poziția de acasă. Cu experiența trăită astfel din copilărie, la care se mai pot adăuga exemplificări, oricine ar fi putut dobândi capacitatea de a intui mersul vremii cu simțământul de a dispune în timp de maturitatea angajării în frământările pe care viața le aduce. Schimbarea orânduirilor, desigur că aduce situații noi, de multe ori contrare celor obișnuite. Fiind vorba de durată, acomodarea a favorizat și calea de a găsi posibilități lesnicioase de a contribui la o conlucrare generală pe măsura condițiilor de pace și dezvoltare, chiar dacă se mai iveau și curente adverse. După mai bine de un deceniu de transformări, s-ar putea zice radicale și odată cu terminarea studiilor, pășind în rândul clerului am dobândit și o viziune de ansamblu a responsabilității ce revine în cadrul societății fiecărei instituții fundamentale a statului, în cadrul acesteia fiecărui membru al ei. Direcționarea oarecum determinată ideologic a unora cerea totuși o armonizare în cadrul desfășurării vieții de obște, oamenilor Bisericii revenindule și datoria de a găsi calea potrivită prin atașamentul față de valorile religioase și morale și care sunt mereu în concordanță cu ceea ce ființa omenească își dorește. Intervin însă pe parcurs și evenimente neașteptate, ca de exemplu pandemia actuală, care dincolo de războaie, revoluții și altele se soldează pe lângă destule pierderi și cu vieți omenești, ceea ce impune adoptarea de noi reguli sau norme ce adesea contravin celor obișnuite până atunci. O referință se cere făcută în acest sens la purtarea măștii și distanțarea fizică protectoare față de semeni. Ori, în fața unei primejdii iminente, desigur că se impune dreapta urmare pe care rațiunea și simțirea omului o acceptă întocmai spre continuarea nestânjenită a construirii viitorului societății și, cu precădere, a celei din care face parte, a țării și poporului. Desigur că mijloacele pe care știința și tehnica le instrumentează în cadrul dat ajută la depășirea obstacolelor, dar în toate, lucrarea sufletească își are rostul ce nu poate lipsi. Astfel, cântarul sufletesc alege greutatea fiecărei descoperiri a înzestrării omenești. Dintre cele care sunt puse astăzi la îndemâna omului pentru obținerea celor mai spectaculoase rezultate de subliniat digitalizarea.

– Timpurile, le facem fiecare, bolile și toate neajunsurile sunt urmări firești ale faptelor noastre. Cum vedeți lumea de azi, s-a înrăit? Și-a pierdut credința? Cum sunt oamenii acum și cum erau înainte? În ce lume a trăit copilul Traian? Cum era Timișoara?

R. Lumea a fost creată de Dumnezeu bună, iar Providența o ține întocmai. Dacă omul cel dintâi a avut o cădere din comuniunea cu Dumnezeu aducând stricăciunea în armonia universală, ca orice încălcare a unor norme obștești, aprecierea reluării unui curs normal al desfășurării vieții ține seama și de modul de a privi ansamblul aspectelor determinante. Acesta, cum reiese din istoria universală poate fi mulțumitor din punct de vedere material și nemulțumitor din punct de vedere spiritual, sau invers. Libertatea de care dispune omul în general este aceea de a-și croi singur destinul, nu determinat, decât într-un fel, de propriul caracter și darurile cu care este prevăzut. Dacă ne oprim în zona noastră geografică, privind numai la învățământul teologic, e de observat că după reluarea acestuia numărul candidaților la preoție a crescut foarte mult față de cel de odinioară, ceea ce poate conchide că, nu s-a pierdut legătura cu tradiția bisericească. Timișoara, pentru că s-a făcut referire directă ca loc de naștere, creștere și activitate, dealtfel și celelalte centre nu mai puțin, Arad, Caransebeș, Oradea, Reșița, a dispus de condițiile necesare unei dezvoltări la cerințele vremii. Astfel, personal, din copilărie am putut cunoaște sau simți alinierea sau diferența nivelului de trai în majoritatea dimensiunilor activității umane. Pentru a nu întrelăsa interesul arătat prin întrebarea asupra modului în care copilăria percepe freamătul lumii, s-ar cere adaos faptul că, pe lângă avântul acestei perioade a vieții s-au ivit împrejurările de a fi în atmosfera celor mai în vârstă, datorită înrudirilor, prieteniilor sau cunoștințelor, într-un municipiu cu pretenții și cu un cartier a cărui numire de Fabric lămurește structura, desigur și caracterul locuitorilor, vizând pluralitatea etniilor, confesiunilor, îndeletnicirilor și desigur altor factori care determină întreaga activitate. În ceea ce privește școala, la nivelul primar am făcut-o la cea de Aplicație a Școlii Normale, ai cărei absolvenți tineri făceau practică cu cei mici sub îndrumarea instructorilor și care, fiind mai apropiați ca vârstă, favorizau încadrarea școlarilor în mersul general al vieții sociale. Prin căile enumerate s-au putut cunoaște diferite medii sociale cu instituțiile, întreprinderile sau alte unități, cu rostul lor și beneficiul pe care-l pot avea în muncă și prin contribuția celor ce nu apar cu toate posibilitățile de care dispun, adică cei mai mici. Într-un chip deosebit în Biserică au fost găsite elemente cunoscute și totodată favorabile formării urmărite, tot dintre cele de care s-a făcut amintire. Ca sfânt lăcaș biserica parohială a răspuns întocmai exigențelor vârstei cu aspirațiile ei. Astfel, mai ales în zilele de duminici și sărbători aci se revedeau credincioși din toate straturile societății cu profesiunile și autoritatea sau prestanța ce o aveau. De subliniat că, era vremea în care monumentala catedrală nu era încă târnosită, adică până în 1946, după care dată fluctuația unora din cei care frecventau biserica din parohie s-a îndreptat spre catedrală. Participarea la programul religios s-a desfășurat, în consecință, alternativ, între cele două sfinte lăcașuri și după împrejurări la altele din apropiere, fapt ce a ocazionat o cunoaștere mai largă a oamenilor cu toate preocupările lor. În compania colegilor de școală participarea la slujbe se făcea în biserica parohială în raza căreia se găsea școala. Mai apoi, în mediul liceal, la Colegiul Constantin Diaconovici Loga prezența era la unele capele centrale mai încăpătoare ale cartierului Cetate mai ales la vremea spovedaniei și împărtășirii dinaintea Praznicelor mari.

Continuare în pagina 2

Recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române

Recunoașterea autocefaliei a fost un subiect complex. Deși autonomia Bisericii noastre era stabilită deja de 17 ani, fiind menționată în Constituția din 1866, formalitatea de a cere recunoașterea ei de Patriarhia Ecumenică putea reprezenta „negațiunea unui trecut întreg", cum preciza reprezentantul diplomatic român la Constantinopol din acea vreme, Petre Mavrogheni.

Au urmat numeroase discuții între autoritățile române și Patriarhia Ecumenică, textul adresei care solicita autocefalia a suferit mai multe modificări pentru a se păstra „neatinse" drepturile Bisericii noastre.

În final, în data de 25 aprilie 1885, Tomosul patriarhal a fost semnat de

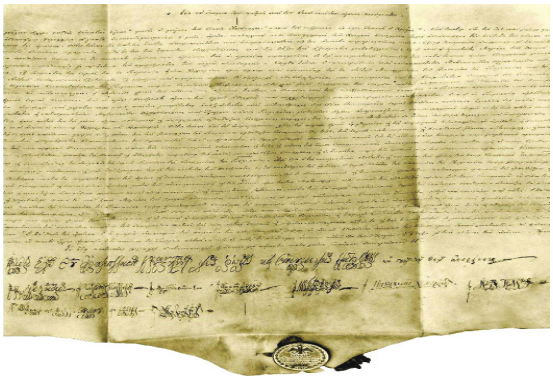

Patriarhul Ecumenic și de zece mitropoliți membri ai Sinodului patriarhal și cuprindea câteva idei esențiale:

- unitatea Bisericii lui Hristos, posibilitatea modificării „afacerilor de administrație eclesiastică și de ordine a demnităților" în cadrul Bisericilor locale, „în vedere cu poziționea țărilor".
- acordarea binecuvântării și recunoașterea Bisericii Regatului României ca „neatârnată și autocefală, administrându-se de propriul și Sfântul său Sinod, având de președinte pe Înalt Prea Sfințitul și Prea Cinstitul mitropolit al Ungrovlahiei și exarh al României, cel după vremi, nerecunoscând în propria sa administrațiune internă nici o altă autoritate bisericească, fără numai pe capul Bisericii Ortodoxe celei una, sfântă, sobornicească și apostolică, pre Mântuitorul Dumnezeu – omul, care este singura temelie și piatra cea din capul unghiului și întîiul și supremul și veșnicul Arhiereu și Arhipăstor".
- proclamarea Sf. Sinod al Bisericii Române, ca „bucurându-se de toate prerogativele și de toate drepturile chiriarhicești inerente unei Biserici autocefale".

Pr. Prof. Dr. Mihai Săsăujan
Sursa: *basilica.ro*

Continuare în pagina 3

Interviu acordat de ÎPS Timotei, Arhiepiscop al Aradului – Agenției de Știri Basilica cu Sorin Constantin Ionițe

Urmare din pagina 1

În unele din locurile indicate, după o pauză de peste 40 de ani, vechiul program s-a reluat cu modificările normale în raportul cu trecerea timpului; s-ar zice mai mult formale decât de fond, deci fără primejdia de a pierde esența. Recensămintele pe parcurs au dat date promițătoare pentru analizarea aprofundată a stării religioase în general. Referința la Timișoara are prioritate în funcție de cunoașterea personală, dar nu este străină cum s-ar pretinde, nici cea legată de Arad mai ales că din punct de vedere al administrației bisericești, până în 1940 județul Timiș era sub jurisdicție arădeană. La Arad, continuând tradiția învățământului teologic, după încetarea activității fostei Academii s-au ținut la răstimpuri cursuri de scurtă durată pentru îndrumarea preoților cu profesori titulari de la Institutele teologice universitare din București și Sibiu și din rândul acelora pornind îndemnul de a nu uita visul unei noi catedrale (pr. Prof. Dumitru Radu). După Revoluția română din 1989 un prim gând pe linia bisericească a fost reînființarea școlii teologice, de data aceasta o Facultate de Teologie care a încadrat în plus și o secție de filologie și alta de asistență socială, de asemenea și un Seminar Teologic întrecând substanțial rostul fostei școli de cântăreți; apoi ca noutate cerută de nevoi și o școală teologică-sanitară. S-au inițiat odată cu reintroducerea Religiei în învățământ strângerea legăturilor Bisericii și Școlii, reluându-și cursul și revista "Biserica și Școala", care precum indică titlul deservea ambele instituții, urmând exemplul preotului Dimitrie Țichindeal, sub numele căruia este astăzi Școala Pedagogică locală. Studenții s-au îngrijit de apelarea la organizațiile de tineret, ca de pildă ASCOR, în virtutea faptului de a fi funcționat în trecut asociații similare, cum ar fi cea de lectură, patronată de regretatul episcop dr. Grigorie Comșa. Pentru a avea certitudinea că nu s-a întrelăsat activitatea constantă observată de la înființarea Episcopiei, pe temeiuri în bună parte moștenite, de amintit și grija pentru consemnarea a ceea ce trebuie reținut, întocmirea Cronicii eparhiei, chiar atunci când a fost momentul în anul 1989.

– ***Cum era Europa? Ați studiat în Germani și în Elveția. Ce ne puteți pune despre acea perioadă?***

R. Referința este în principal la Biserică, întrucât studiile s-au desfășurat în cadrul ei, iar ea a fost simțitoare la evoluția curentelor ce firesc s-au ivit în viața lumii, lucrând potrivit învățăturii și moralei ei, luând poziție de apărare sau de colaborare, după caz, totdeauna cu înțelegerea potrivită unei instituții religioase, promovând dialogul cu precădere confesional, acesta fiind indicativ și pentru celelalte. Până la perioada studiilor ecumenice și de specializare nu am ieșit peste hotarele țării, dar am cunoscut cetățeni străini, intuind astfel felul de a gândi, de a vorbi sau trăi propriu confraților lor. Despre orașul natal s-a menționat deja, capacitatea prin însăși componența populației de a ocaziona înțelegerea față de particularitățile etnice și religioase mai ales. De asemenea, apropierea de frontieră a înlesnit și cunoașterea țărilor din imediata vecinătate. Perioada era cea de ființare a Consiliului Ecumenic al Bisericilor în aceeași cetate cu Organizația Națiunilor Unite, de deschidere ecumenică într-o concordanță cu militarea pentru un climat de înțelegere între țări și popoare, asigurând pacea mondială, totodată unitatea europeană, ca și împlinirea idealurilor de totdeauna ale umanității. Stagiul la universități cunoscute a prilejuit contacte cu conferențiari și studenți proveniți de pe toate continentele, ceea ce a contribuit la închegarea unor prietenii ce prevesteau legături extinse pe multiple planuri, având în vedere că universitarii reprezentau diferitele ramuri sau facultăți ce vizau viitoarele profesiuni. S-au înmulțit legăturile cu credincioșii ortodocși români stabiliți în străinătate, făcându-se slujbe și contactând și pe ortodocșii de alte etnii, săvârșindu-se serviciile religioase în spații puse la dispoziție de către felurite confesiuni, întărind astfel o colaborare satisfăcătoare și pentru localnici. De menționat că, astăzi între altele, Biserica noastră dispune în aceste țări, față de trecut, de o mitropolie cu parohii bine organizate potrivit Statutului în vigoare. Cu această experiență s-a realizat o dobândă folositoare muncii ulterioare consacrate unității Bisericii și, în același timp propășirii societății.

– ***Ați fost profesr la Seminarul din Caransebeș, secretar eparhial la Arad, apoi la Timișoara, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului, ați devenit ierarh în perioada comunistă. Cu ce provocări v-ați confruntat din partea regimului ca slujitor al Bisericii? Dar personal? (Ați avut un unchi, notar care a făcut închisoare în acele vremuri. Ne puteți spune ceva despre el?)***

R. Am intrat în funcție îndată după 1960 când poziția Bisericii în raport cu statul era statornicită în cadrul noii orânduiri, neapărând evenimente de tensiune. Orice neajuns se putea îndrepta fie în mod direct între compartimentele angajate ale birocrației, fie prin mijlocirea Ministerului sau mai apoi Departamentului ori Secretariatului de Stat pentru Culte. La locul activității am avut mulțumirea de a nu înregistra vreun moment din cele indicate. Sectorul fiind subvenționat de stat, celor ce lucrau le revenea îndatorirea unei activități corecte într-o armonizare în ansamblul celorlalte sectoare pentru asigurarea contribuției tuturor cetățenilor la afirmarea țării pe plan mondial. În legătura unchiului dr. Tiberiu Seviciu nu am consemnat nici o observație. A fost cinci ani deținut politic. A fost deputat în Parlament din partea Partidului Liberal, de asemenea și în organismele bisericești, ca Adunarea Eparhială a Episcopiei Aradului, după ce încă din școală s-a aflat în atenția episcopului Miron Cristea, devenit Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. După școala primară în comuna Ieșnic, județul Timiș-Torontal, azi prevăzută cu un așezământ monahal, a absolvit Liceul, azi Colegiul Coriolan Brediceanu din Lugoj și Facultatea de Drept din Cluj, activând ca notar public în Lugoj, fiind și președinte de asociații culturale și sportive, ca de exemplu pentru echipa Vulturii și corala Ion Vidu. S-a remarcat în lucrările de renovare a bisericii din oraș și în sprijinirea școlilor. Cimitirul local i-a înscris numele în rândul personalităților bănățene înmormântate.

– ***Sunteți ierarhul cu cea mai îndelungată păstorire (mă înșel?). Spuneați la un moment dat că în slujire ați fost mai mult conservator și continuator. Cu toate acestea, ați ridicat o catedrală nouă, ați edificat mănăstiri, Seminarul monahal de la Prislop ș.a. Care este realizarea care vă bucură cel mai mult? Ce proiecte de viitor aveți pentru eparhie? Ce mandate lăsați urmașilor?***

R. Cele două însușiri le-am folosit în sensul de respect pentru tradiție, dar și pentru înnoire. Conservarea nu înseamnă și stagnare, ci faptul că realitatea păstrează toate bunele însușiri care, la rândul lor, rezistă deteriorării. Tradiția Bisericii are o valoare deosebită. Pentru o înțelegere mai realistă de menționat că înnoirea trebuie să păstreze esențialul a ceea ce stă la temelie. Pentru că s-a amintit de ridicarea sfintelor locașuri, de exemplu stilul Catedralei arădene a ținut să adopte și liniile definitoare ale clădirilor reprezentative ale locului, pentru a nu fi străină ansamblului și să nu deformeze planul general al construcției. Credincioșii din toate vremurile au luat ca model pentru lăcașurile de cult vechile temple, nu construcțiile profane spre a fi locuri de reculegere și înălțare. Dacă sunt ierarhul locului cu cea mai lungă arhipăstorire desigur că îmi revine obligația păstrării celor moștenite cu răspunderea în fața viitorului, în conformitate cu tot ceea ce este valoros și cu aceeași măsură să se întregească, neîntrelăsând cu nimic preferințele celor care ostenesc la noi întreprinderi. Consultarea cu clerul și credincioșii în organismele îndreptățite a constituit permanent modalitatea proprie de lucru. De exemplu, construcția noii Catedrale a dispus de la început până la sfârșit, în toate etapele, de un comitet de sprijin alcătuit din credincioșii competenți în materie a căror aport a fost decisiv. Ca un proiect de viitor, socotit important este cel al refacerii edificiului alăturat Centrului Eparhial, adică fostul internat diecezan, mai apoi Spital TBC, iar pe mai departe obiectiv social, întâi de toate cămin pentru vârstnici. De menționat că eparhia are un astfel de cămin de proporții mai mici la mănăstirea Tămand și un altul în parohia Dorgoș, care se îmbie celor doritori. Acolo unde nu are propriile spații, Biserica își oferă serviciile religioase unităților de stat cu o capelă în Centrul pentru vârstnici Arad, prevăzută și cu preot slujitor. S-ar privi în aceasta împletirea dintre tradiție și înnoire. Biserica a dispus în cursul vremii și de spații culturale. În prezent în municipiu are un centru modern la parohia Arad Bujac. Poate reprezenta un mandat lăsat celor care urmează în loc și în cuprinsul eparhiei. Este acreditată convingerea că generațiile viitoare luând aminte la cele împlinite vor continua lucrarea în ritmul avântului vieții însăși, exigențelor oamenilor spre tot mai numeroase și mari realizări.

– ***Sunteți singurul ierarh în viață dintre cei care au oficiat hirotonia arhierească a actualului Patriarh în urmă cu 31 de ani, la Timișoara. Cum era pe atunci Părintele Patriarh – episcopul vicar Daniel Lugojanul? Cum ați descrie pe scurt activitatea Bisericii sub păstorirea Preafericirii Sale?***

R. Într-adevăr se amintesc momente emoționante, ca ale unui act de hirotonie, ce prevestea pentru noul episcop urcușul cuvenit pregătirii și competenței dovedit pe parcurs. Funcțiile de profesor universitar și de consilier patriarhal deținute până la acea dată când i se încredința un nou mandat de responsabilitate au dat mărturie deplină despre împlinirile de prestigiu, temeiuri pentru altele mai mari pentru timpul ce urmează. Atenția sa s-a îndreptat spre tot ceea ce este constructiv și reprezentativ pentru Biserică și societatea care urmărește realizarea personalităților spre a reprezinta cu demnitate întreaga istorie a țării și poporului. Au fost astfel avute în vedere pe baza legislației bisericești și în virtutea misiunii sacerdotale toate sectoarele angajate într-o lucrare cu înțelepciune proiectată. Așadar, e de privit la o vreme de afirmare plenară a însușirilor Bisericii în lumina Providenței, cum am subliniat altcând.

– ***Azi sunt tot felul de tulburări în viața publică referitoare la Biserică. În timpul pandemiei au fost restricții, îndoieli, dezbateri... Ce sfaturi ați oferi tinerilor care vor să slujească Biserica, fie din poziție de cleric, fie ca mireni?***

R. Clerul trebuie să fie prezent în orice mediu cu întreaga capacitate a virtuților cerute pentru care însuși să dea mărturie că le deține: ascultare, răbdare, omenie, înțelepciune, filantropie. La fel și membrii organismelor parohiale, consilii și comitete, putând fi antrenați și bunii credincioși sau bisericani pregătiți pentru misiune.

– ***Timp de șapte ani ați fost ierarh și pentru comunitățile românești din Ungaria. Am observat că viața bisericească a românilor din afara granițelor țării este uneori mai grea, dar și frumoasă. Comunitățile sunt mai unite între străini. Cum era / este în Ungaria? Ce ar trebui să facă Biserica pentru românii din Ungaria în Anul omagial al pastorației românilor din afara României?***

R. Vecinătatea în curs de veacuri a adus legături strânse, care au favorizat și pe cele de nuanță religioasă. Astfel, a fost posibilă înființarea unui vicariat ortodox român în orașul de frontieră Gyula, devenit mai apoi gazda Episcopiei românilor ortodocși din Ungaria. Religia își păstrează respectul și deschiderea față de un dialog constant pe toate planurile sociale. De câte ori am poposit singur sau însoțind pe regretatul patriarh Teoctist sau pe mitropolitul Nicolae al Banatului, am avut o primire călduroasă atât în rândul populației românești, cât și a celei maghiare, în plus intrare până la cele mai înalte autorități de stat pentru rezolvarea cerințelor curente locale. Oricum, vizitele au fost reciproce între clerul și credincioșii de acolo și din țara mamă și se cer continuate, fiecare însemnând un spor în legăturile stabilite până acum. Profesori de muzică din Arad s-au deplasat adesea spre a sprijini activitatea corurilor parohiale de dincolo de graniță. De menționat că în îndrumarea pastorală necesară până la funcționarea Episcopiei proprii și după aceea, legăturile au primit o notă în plus și prin concursul dat de Episcopia Oradiei, care efectiv s-a angajat în împlinirea dorințelor din parohiile mai apropiate de orașul de reședință. Cele două eparhii din țară, împreună cu cea amintită, având bineînțeles binecuvântarea Patriarhiei Române, întețesc legăturile frățești ținând mereu trează conștiința apartenenței la Biserica din țara mamă prin întreaga lucrare ce o desfășoară.

– ***În diaspora, românii sunt găzduiți de creștinii de alte confesiuni, împrumută de la ei locașe de cult sau chiar se slujește cu rândul. Ați reprezentat Biserica la diverse conferințe interconfesionale și intercreștine. Cum vedeți relația actuală a Bisericii Ortodoxe cu celelalte confesiuni?***

R. Aspecte ale dialogului Ortodoxiei cu confesiunile creștine au mai intervenit în cursul convorbirii. Desigur că în fiecare Biserică Ortodoxă acesta se desfășoară în contextul legăturilor locale practice. În general are condiții optime de a se dezvolta. Există o conlucrare mai ales că se impun unele cerințe, ca de exemplu în privința căsătoriilor mixte, spre a evita și exercitarea unui prozelitism neavenit. Ospitalitatea liturgică este observată cu multă înțelegere, în acest caz constatând că în bună parte credincioșii Bisericilor Ortodoxe naționale s-au îngrijit de dobândirea propriilor locașuri de cult, spre a se feri de eventuale înrâuriri sau de primejdia jurisdicțiilor necanonice. De cele mai multe ori înzestrarea lor s-a făcut din țara mamă, în semn de întărire a asigurării grijii părintești de care se bucură. Mai frecvente sunt legăturile cu bisericile istorice locale, având rezultate promițătoare de conlucrare în timp. Nu este de prisos a atrage atenția însă că există și unele rezerve, de exemplu în luna ianuarie a fiecărui an o săptămână este rezervată rugăciunii pentru unitatea creștină; adică în locurile de rugăciune ale fiecărui cult se adună credincioșii de diferite credințe sub același text biblic călăuzitor, spre a reflecta asupra problemelor care îi unesc sau îi despart, căutând și calea spre o convergență prin felul de a gândi și a trăi creștinește. În ultimii ani poate tocmai pentru faptul că s-au dovedit binevenite întâlnirile pentru o cunoaștere reciprocă și angajare în mediul spiritual, s-au ivit persoane care, fără a-și afișa apartenența, acostau pe cei aparținători Ortodoxiei, spre a le imputa deschiderea spre ecumenism. În cazul angajării unei discuții, inoportunii nu dovedeau orientarea potrivită în cauza abordată. Desigur că se impune o lucrare stăruitoare într-un câmp larg oferit adevăratei misiuni. Consultațiile în cadrul Ortodoxiei se fac cu deplină competență și atentă pregătire, fiind oglindite în hotărârile sinodale, ca de exemplu de la Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe de la Creta din anul 2016.

– ***Ce credeți despre slujirea mediatică a Bisericii? Despre prezența clericilor pe rețelele de socializare? Pandemia a dovedit că este necesară, dar implică și destule riscuri. Cum ar trebui creștinul să folosească noile tehnologii?***

R. Prezența bisericească pretutindeni prin radio, televiziune, presă de specialitate, etc. este binevenită, cu aceea de a fi pregătită cu pricepere și angajare de convorbiri oficiale de înaltă ținută. Socotim că acei credincioși care recurg la folosirea noilor tehnologii trebuie să aibă în vedere nu doar aspectul instructiv, de cunoaștere mai extinsă a rânduielilor bisericești, ci și aspectul de educare și edificare sufletească în viața liturgică și morală a Bisericii, ceea ce ar contribui la afirmarea propriei conștiințe creștine.

Imnul Acatist, mulțumire și evlavioasă admirație către Maica Luminii

Vineri seara, în săptămâna a cincea a Postului Mare, în timpul Utreniei zilei liturgice de sâmbătă, se citește Imnul Acatist al Maicii Domnului, cunoscut și sub numele de Acatistul Bunei Vestiri.

Acest imn datează din secolul al șaptelea și se datorează recunoștinței locuitorilor Constantinopolului față de Maica Domnului pentru izbăvirea cetății de o invazie străină. Astăzi, cântăm acest imn ca mulțumire pentru ajutorul primit de la Maica Domnului, cea pururea rugătoare pentru noi în fața Mântuitorului Hristos.

Imnul Acatist al Maicii Domnului este singurul acatist care este citit în cadrul unei slujbe bisericești. Genul liturgic al acatistului apare destul de târziu, în secolul al șaptelea, dar reia anumite formule literare și retorice din Antichitatea greacă și din cântările Vechiului Testament. Tradiția spune că salvarea de invazia din 626 a capitalei Imperiului Bizantin de către Maica Domnului stă la baza alcătuirii acestui imn deosebit închinat Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. În acel an, Patriarh al Constantinopolului era Serghie I, care a făcut procesiune cu icoana Maicii Domnului de la Biserica Vlaherne, cetatea fiind scăpată de invadatori în chip minunat, cu ajutorul unei furtuni pe mare. De aceea și cântarea de început a imnului, cunoscută astăzi sub numele de condac, spune: „Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție…”

De-a lungul vremii, Imnul Acatist a fost cântat cu prilejul mai multor praznice, care sunt amintite în text (Naașterea Domnului și Buna Vestire), parțial sau complet, dar s-a încetățenit în ziua liturgică de sâmbătă din a cincea săptămână a Postului Mare, când se săvârșea priveghere de toată noaptea (pannihis) la biserica din Vlaherne.

Astăzi, această priveghere se slujește spre seară, în timpul Utreniei obișnuite din post citindu-se, întrerupt, în patru stări, Imnul Acatist, iar cântarea introductivă „Apărătoare Doamnă” este un laitmotiv al acestei Utrenii, numită în popor „Denie”, de la slavonescul „vdenie”, care înseamnă priveghere.

Compoziția Imnului Acatist este deosebită de alte cântări bisericești. În literatura bizantină, cu excepția imitărilor ulterioare ale acestui imn, cunoscute sub numele general de „acatiste”, nu s-a păstrat nici o operă de acest gen. Cea mai apropiată structură de acest gen utilizată în cultul bisericesc o constituia odinioară „condacul”, atât în planul compoziției, cât și al metricii. Imnul Acatist are o strofă de deschidere, un fel de șapou, după care urmează 12 strofe lungi și 12 strofe scurte, în total 24, conform alfabetului grecesc, sub formă de acrostih, adică fiecare literă e la începutul unei strofe. Toate cele 24 de strofe sunt numite în tradiția bizantină icoase, care sunt împărțite în icoase scurte, numite ulterior condace, și se încheie cu „Aliluia”, precum și icoase lungi, care conțin heretismele, traduse din greacă prin „Bucură-te!” și care e o reluare a formulei de adresare din unele opere de laudă a persoanelor din Antichitatea greacă.

La finalul fiecărui șir de heretisme se rostește „Bucură-te, mireasă nenuntită!” sau, în traducerea mai utilizată la noi astăzi, „Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!”, text preluat din condacul de la praznicul Bunei Vestiri, alcătuit de Sfântul Roman Melodul (^556).

Toate icoasele au aceeași schemă ritmică, pe baza cuvintelor izosilabice și a alternanței silabelor accentuate și neaccentuate. Structura metrică a Imnului Acatist al Maicii Domnului este compusă astfel: heretismele din icoase sunt reunite în câte șase perechi, fiecare pereche conținând câte două fraze care se reflectă ca în oglindă, urmând o rimă specială din Antichitatea târzie. Prima pereche de heretisme conține 10 compoziții, a doua 13, a treia 16, a patra 14, a cincea și a șasea 11. Pe lângă această corespondență ritmică împerecheată, cele mai multe heretisme din Acatist conțin expresii poetice folosite în Vechiul Testament, respectiv antiteza logică și semantică, precum și paralelismul. În cele mai multe fraze se folosește paronomazia, care se pierde în traducere. De asemenea, textul are multe antinomii, sinonimii, figuri de stil care înfrumusețează compoziția foarte mult.

Conținutul istoric și dogmatic al Acatistului se poate împărți în două: partea narativă, care relatează evenimentele vieții pământești a Maicii Domnului și copilăria lui Hristos, conform Evangheliilor canonice și Protoevangheliei lui Iacov (icoasele 1-12), și partea dogmatică, în care se relatează învățătura ortodoxă despre Întruparea lui Dumnezeu-Cuvântul și mântuirea neamului omenesc (icoasele 13-24). Introducerea („Apărătoare Doamnă…”) nu este legată de conținutul Acatistului și are o altă structură metrică, fiind un adaos ulterior. Apariția acestui icos este legată de cântarea de mulțumire pentru salvarea cetății de către Maica Domnului în anul 626. În traducerile contemporane, cuvântul original „cetatea”, însemnând Constantinopolul, a fost schimbat cu „robii tăi”. Într-un „Condacar” de secol zece se spune că, atunci când Acatistul este citit la praznicul Bunei Vestiri, acest icos introductiv (proimia) sau condacul, cum îi zicem acum, nu se rostește, el fiind legat de sâmbăta a cincea a Postului Mare, când se făcea pomenirea scăpării cetății de invazia vrăjmașă.

În această sâmbătă, începând cu vineri seara, când săvârșim Utrenia cu Acatistul, o cântăm în chip deosebit pe Maica Domnului, precum și toate minunile pe care le săvârșește de dragul celor care-i cer ajutorul. Acatistul se cântă pe larg, cu ton înalt, ca și când însuși timpul se oprește pentru a o admira pe cea care este „mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii”.

Pr. Eugeniu Rogoti

Sursa:https://ziarullumina.ro/teologie-si-spiritualitate/liturgica/imnul-acatist-multumire-si-evlavioasa-admiratie-catre-maica-luminii-162035.html

Recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române

Urmare din pagina 1

- datoria acestuia de a pomeni în „sfintele sale diptice, după tradițiunea veche a sfinților și purtătorilor de Dumnezeu părinți”, pe patriarhul ecumenic.

- datoria Bisericii Ortodoxe Române de a se consulta cu celelalte Biserici ortodoxe autocefale „în toate problemele importante canonice și dogmatice, care au trebuință de o chibzuire mai generală și mai comună, după sfântul obicei al părinților, păstrat de la început”, de asemenea, datoria președintelui Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române de a trimite gramata sinodală, la instalarea sa, celorlalte Biserici autocefale, acestea având aceeași datorie.

La aceeași dată, Patriarhia Ecumenică trimetea o enciclică, patriarhilor Ierusalimului și Alexandriei și Bisericilor Ciprului, Rusiei, Greciei, Serbiei și Carlovitzului , informându-le despre recunoașterea autocefaliei Bisericii Române și cerându-le să recunoască frățește Biserica Ortodoxă Română ca autocefală și de sine administrată în toate.

Tratativele diplomatice

Contextului politic și bisericesc din acea vreme s-au adăugat tratativele diplomatice de succes între autoritățile române și Constantinopol, arată Pr. prof. univ. dr. Mihai Săsăujan.

„Secretul tratativelor diplomatice purtate între guvernul României, prin reprezentanții diplomatici români din Constantinopol, și Patriarhia Ecumenică, pentru obținerea recunoașterii canonice a autocefaliei bisericești, a avut efectul unei „lovituri de teatru”, la Constantinopol”, spune Pr. Mihail Săsăujan citând o adresă a ministrului plenipotențiar din Constantinopol, G. M. Ghika către ministrul român de externe, Ion Câmpineanu.

MINISTERIUL CULTELOR ŞI AL INSTRUCŢIUNII PUBLICE

ACTE
PRIVITOARE LA AUTOCEFALIA
BISERICEI ORTODOXE
ROMANIEI

ANUL MÂNTUIRII
1885
TIPOGRAFIA CARTELOR BISERICEŞTI

„Reușita acestor tratative a fost apreciată pozitiv în cercul diplomaților din capitala Imperiului Otoman, mai puțin din partea ambasadei Rusiei. Puterea de stat repurta, desigur, o victorie pe plan politico-bisericesc, care îi întărea poziția în stat, dar care o și responsabiliza în gândirea și construirea, pe mai departe, a proiectului generos de consolidare a României moderne, ce implica și o Biserică ortodoxă națională puternică și unită pentru societatea românească”, a declarat pentru Basilica.ro profesorul Facultății de Teologie din București.

„Guvernul liberal, condus de I. C. Brătianu, a fost, desigur, interesat în modul cel mai direct, de inițiativa Patriarhiei Ecumenice, de recunoaștere a autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române”.

„Răspunsul pozitiv la propunerea patriarhului Ioachim IV, venea pe fondul interesului întreținerii de relații internaționale cordiale și pe fondul interesului pentru reglementarea relațiilor Bisericii Române cu Patriarhia Ecumenică, prin care Biserica Română să primească un statut oficial canonic recunoscut și de celelalte Biserici ortodoxe autocefale”.

„Desigur, din punct de vedere politic, independența politică de stat reclama, în mod implicit și logic necesar, și independența bisericească”, a explicat părintele semnalând că Ministrul D. A. Sturdza, ministru al Afacerilor Externe (1 august 1882 – 1 februarie 1885) și apoi ministru al Cultelor și al Instrucțiunii Publice (2 februarie 1885 – 1 martie 1888), a avut un rol esențial în coordonarea tratativelor menționate.

Au fost și opozanți români

El a amintit că erau și opozanți politici români care au adus în cadrul dezbaterilor Senatului, argumente împotriva tratativelor diplomatice ale guvernului român cu Patriarhia din Constantinopol.

Din punctul lor de vedere, „recunoașterea” autocefaliei Bisericii Române constituia o încălcare a principiilor fundamentale ale constituției României, cărora nu li s-au recunoscut puterea, cerând consacrarea de la o autoritate străină. Sinodul care reprezenta în stat, Biserica, fiind creat prin lege – „suveranitatea noastră națională”, nu mai avea nevoie, în gândirea acestora, de recunoașterea patriarhului din Constantinopol.

Ierarhia română a avut o atitudine fermă

Pe tot parcursul acestui timp, ierarhii români ortodocși din cadrul Sf. Sinod al Bisericii Române au susținut legitimitatea și necesitatea tratativelor diplomatice purtate pentru recunoașterea autocefaliei bisericești, printr-un act canonic din partea Patriarhiei Eumenice.

„În cadrul dezbaterilor pe această temă, în cadrul Senatului României, episcopul Romanului, Melchisedec Ștefănescu, aducea complimentul său profund Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, ‹care a făcut acest mare bine Ortodoxiei în general și bisericii române în parte›, contestând punctul de vedere al opozanților politici”, spune Pr. Mihail Săsăujan.

Episcopul Melchisedec a arătat „că întregul efort diplomatic venea în întâmpinarea stabilirii unei relații canonice corecte cu Patriarhia Ecumenică, existând, în mod real, interesul pentru unitatea dogmatică și canonică cu celelalte Biserici ortodoxe autocefale și nu izolarea Bisericii române”, explică părintele profesor.

„În cadrul discuțiilor pe marginea textelor autocefaliei, ierarhia ortodoxă română a avut o atitudine fermă, urmărind ca interesele ei directe să poată primi o rezolvare favorabilă”, *a subliniat Pr. Săsăujan.*

El a mai semnalat că ***„din motive politice – bisericești, Patriarhia Ecumenică a recunoscut, canonic, deplina independență a Bisericii Române, câștigând, pe această cale, și un partener în proiectul solidarizării și unității Ortodoxiei în spațiul sud-est european”.***

Independența bisericească internă

„Începea o perioadă, care se anunța importantă pentru întărirea Bisericii Ortodoxe Române, pentru rolul pe care-l va juca, pe mai departe, în viața credincioșilor români ortodocși și a societății românești, umbrită, însă, în ultimul sfert de veac XIX, de interesele politicianiste, care au avut o influență negativă asupra autonomiei interne bisericești”.

„Puterea de stat, care a acționat pentru obținerea independenței bisericești externe, nu a respectat, în aceeași măsură, și independența bisericească internă”, *a precizat părintele profesor.*

„Biserica Ortodoxă Română din vechiul regat, rămânea, pe mai departe, o instituție națională de stat, care funcționa pe baza legilor de stat bisericești. Procesul de unificare bisericească, înregistrat în prima jumătate a sec. XX, în contextul unificării politice, după 1 dec. 1918, a adus modificări substanțiale în gândirea statutului de organizare a Bisericii Ortodoxe Române, autonomiei interne bisericești, acordându-i-se o atenție sporită”.

O nouă apariţie editorială

Autorul cărţii, Părintele Dr. Ionel Popescu, cunoscut spaţiului ecleziastic şi cultural prin contribuţia consecventă şi bine conturată în slujirea Bisericii şi a şcolilor teologice din Banat, oferă cititorilor aceste gânduri ce împletesc, deodată, prezentul cu trecutul într-o memorie comună, aşternută în scris.

Lucrarea de faţă, structurată pe două planuri, are în vedere atât creionarea unor momente sau personalităţi recente, cât şi redescoperirea trecutului prin fapte, evenimente şi persoane luminoase. Explicaţiile simple, concise şi pe înţelesul fiecărui creştin, dedicate cu precădere *omului recent,* completează o necesitate pastorală actuală. Dacă în societatea contemporană informaţia devine tot mai sterilă, iar interogaţiile esenţiale se sting, fiind asaltate de insensibilitatea pragmatismului egolatru, cartea Părintelui Ionel Popescu, vine ca o reflecţie lucidă asupra conştiinţei, demnităţii şi nobleţei umane conturate de cultura spirituală.

Această cronică duhovnicească beneficiază de un „cuvânt înainte" al Părintelui Mitropolit Ioan al Banatului, urmată de un argument al autorului şi de două capitole distincte, cu teme dintre cele mai diverse.

Primul capitol, denumit *Pridvoarele credinţei*, cuprinde un buchet de articole dedicate Teologiei pastorale şi liturgice, punctând câteva tâlcuiri la Sărbătorile presărate de-a lungul anului bisericesc. În debut este surprinsă perioada Săptămânii Mari în care sunt reliefate Patimile Mântuitorului Hristos, sensul suferinţei mântuitoare şi Iubirea dumnezeiască ce s-a manifestat deplin şi fără margini în aceste zile în care Biserica a trăit sub semnul „tristeţii radioase". Şi aşa cum era şi firesc, autorul aşază şi „Sărbătoarea Sărbătorilor" în dezbaterea sa teologică, subliniind importanţa decisivă a Tainei Învierii Lui Hristos ca Taină a învierii fiinţei umane. Ne sunt prezentate şi câteva clarificări terminologice ce ţin de această perioadă pascală, făcându-se astfel şi diferenţa, necesară, dintre Sfânta Euharistie şi Pâinea sfinţită de Paşti. De asemenea, pomenirea morţilor rânduită în răstimpurile anului este un alt subiect abordat, fiind arătată, atât necesitatea rugăciunii pentru cei adormiţi, cât şi legătura pomenirii celor adormiţi ca act de înveşnicire în gândurile noastre şi în Memoria veşnic vie a Împărăţiei Lui Dumnezeu. Postul şi felul în care trebuie să fie înţeleasă Sărbătoarea creştină sunt alte teme dezbătute de-a lungul acestui capitol. Părintele Ionel Popescu remarcă şi atrage atenţia asupra asaltului secularizării ce se manifestă tot mai pregnant în societatea postmodernă şi la modul în care omul modern celebrează şi înţelege Sărbătoarea creştină, pierzând, adeseori, din vedere profunzimea, realitatea şi dimensiunea ei spirituală.

Pe lângă aceste meditaţii, sunt inserate o seamă de evenimente şi acţiuni filantropice petrecute în mijlocul parohiei Timişoara Iosefin. Finalul capitolului este dedicat muzicii religioase şi laice din perioada Vechiului Testament, studiu ce reliefează întrepătrunderea artei muzicale religioase cu cea de factură populară. iu istoric şi literar" surprinde şi creionează profilul unor personalităţi ce s-au remarcat pe tărâm bisericesc şi cultural, lăsând o moştenire inepuizabilă, nouă, celor de acum şi acelora ce vor veni după noi. Este cartografia unei pilde vii ce descrie împlinirea dezideratului vocaţional, valorificat în domenii multiple, precum cel teologic, literar, istoric şi artistic.

În căuşul amintirilor, autorul îi evocă pe doi dintre ierarhii bănăţeni, slujitori ai Bisericii din aceste meleaguri. Cel dintâi, Înaltpreasfinţitul Ioan, actualul mitropolit al Banatului care a împlinit şase ani de arhipăstorire în slujba Lui Dumnezeu şi a poporului dreptcredincios, iar cel de al doilea, Episcopul de pie memorie, Emilian Birdaş, cel care a reînfiinţat eparhia Caransebeşului, după ce, vreme de aproape cincizeci de ani, a fost desfiinţată printr-un decret abuziv, emis de organele comuniste în anul 1948. Această filă de istorie reparatorie, redă solemnitatea momentului instalării bătrânului vlădică chemat, din nou, la reclădirea unei vechi vetre episcopale ce poartă şi astăzi adânci reverberaţii teologice şi culturale.

Alături de cei doi ierarhi, răsună, ca un ecou netăcut al trecutului, chipul distinsului preot şi profesor, Mircea Păcurariu, membru al Academiei Române şi „dascăl model, documentat, serios, cinstit, harnic, exigent, patriot luminat, dăruit familiei şi misiunii preoţeşti"(p. 116), înscris pentru „totdeauna în galeria celor mai vrednici slujitori ai Bisericii" (p. 117). Sunt alăturate şi profilurile preoţilor: Atanasie Conciatu, martir al Marii Uniri, al scriitorului evreu convertit la ortodoxie, Mihail Avramescu şi al cunoscutului profesor Nicolae Achimescu, istoric al religiilor, recent trecut la Domnul. Oamenii de cultură, precum avocatul Mihail Gropoştianu, cel care s-a numărat printre susţinătorii înfiinţării Patriarhiei Române şi sculptorul,

prozatorul şi dramaturgul Aurel Gheorghe Ardeleanu, întregesc lucrarea de faţă. Cartea se încheie cu două mărturii de asumare mărturisitoare înfăptuită de clerici şi credincioşii din Biled şi Becicherecu Mic, atunci când poporul român se lupta, cu durere şi speranţă, pentru eliberarea de sub dictatura regimului comunist-ateu.

De asemenea, autorul ne oferă o clarificare asupra anumitor noţiuni teologice a căror semnificaţie nu este întotdeauna înţeleasă pe deplin de omul contemporan, aşa încât, putem spune că această carte se înscrie, atât pe linia preocupărilor pastorale, catehetice şi de teologie actuală, cât şi pe linia descrierii istorice şi comemorative, coordonate ce pot contribui la edificarea spirituală şi culturală a cititorului.

Aşadar, cartea de faţă adună laolaltă cugetările şi reflecţiile personale ale Părintelui Dr. Ionel Popescu asupra trecutului recent al Bisericii, ceea ce face ca arhitectura întregii lucrări să fie pecetluită de o viziune lucidă şi realistă, uşor de parcurs şi de înţeles.

Diacon Dr.
Alexandru Dan Adam

Preoţi arădeni trecuţi la Domnul

Preotul pensionar Ştefan Păcurar, fost paroh în Nădlac, a trecut la viaţa cea veşnică

Duminică, 11 aprilie 2021, Preacucernicul Părinte pensionar Ştefan Păcurar, fost preot în Parohia Nădlac, Protopopiatul Arad, a trecut la viaţa cea veşnică, la vârsta de 69 de ani.

Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Timotei împreună cu Preasfinţitul Părinte Episcop vicar Emilian Crişanul, alături de preoţii şi credincioşii din Arhiepiscopia Aradului se roagă Bunului Dumnezeu să-i aşeze sufletul împreună cu dreptii şi să dăruiască mângâiere membrilor familiei îndoliate şi fiilor duhovniceşti.

Date biografice:

Preacucernicul Părinte Ştefan Păcurar, s-a născut la data de 17 ianuarie 1952, în localitatea Nădlac, Jud. Arad.

După absolvirea şcolii gimnaziale a urmat cursurile Seminarului Teologic din Caransebeş şi ale Facultăţii de Teologie Ortodoxă din Sibiu.

În 22 august 1971 se căsătoreşte cu tânăra Ana Lupaşcu.

Este hirotonit preot la 14 septembrie 1973, pe seama Parohiei Minişul de Sus Protopopiatul Ineu. La 11 martie 1976 este transferat în Parohia Nădlac, Protopopiatul Arad, unde a desfăşurat o bogată activitate duhovnicească, social-filantropică şi culturală până în iulie 2017, când s-a pensionat.

La 26 august 2005, pentru bogata activitate desfăşurată în parohie, este hirotesit *iconom stavrofor* de către Înaltpreasfinţitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului.

Părintele Ştefan Păcurar a încetat din viaţă la vârsta de 69 de ani, într-un spital din Franţa.

Slujba înmormântării a fost săvârşită duminică, *ora 15*, în biserica „Sfântul Ierarh Nicolae" din Nădlac.

Tânărul preot Adrian-Ioan Şerban, de la Parohia Poienari, a încetat din viaţă

Cu profundă durere am aflat că astăzi, 16 aprilie 2021, tânărul părinte Adrian-Ioan Şerban, preot în Parohia Poienari, Protopopiatul Sebiş, a trecut la viaţa cea veşnică, la vârsta de 38 de ani.

În aceste momente grele şi dureroase, ierarhii arădeni, Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Timotei împreună cu Preasfinţitul Părinte Episcop vicar Emilian Crişanul, alături de preoţii şi credincioşii din Arhiepiscopia Aradului se roagă Bunului Dumnezeu să-i aşeze sufletul împreună cu drepţii şi să dăruiască mângâiere sufletească şi întărire membrilor familiei îndoliate şi fiilor duhovniceşti.

Date biografice:

Preacucernicul Părinte Adrian-Ioan Şerban, s-a născut la data de 2 septembrie 1982, în Municipiul Arad, Jud. Arad.

După absolvirea Şcolii Gimnaziale din Şiclău a urmat cursurile Seminarului Teologic Ortodox din Arad, ale Facultăţii de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea" din Arad şi ale Masteratului în cadrul aceleiaşi instituţii.

În 1 noiembrie 2003 se căsătoreşte cu tânăra Elena Maier. În 2005 se naşte unica lor fiică, Ioana.

A fost hirotonit preot de către Înaltpreasfinţitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, la 24 iulie 2004, pe seama Parohiei Alun, Protopopiatul Deva. La 1 aprilie 2007 este transferat în Parohia Ruda, Protopopiatul Deva, iar la data de 1 august 2014 este transferat în Parohia Poienari, Protopopiatul Sebiş unde slujeşte până la încetarea din viaţă.

Părintele Adrian-Ioan Şerban a încetat din viaţă la vârsta de 38 de ani, în urma unor probleme de sănătate.

Trupul neînsufleţit al părintelui Adrian-Ioan a fost depus în biserica din localitatea natală Şiclău, Protopopiatul Arad. Slujba înmormântării a fost săvârşită duminică, 18 aprilie.

Părintele Butar Pascu din Parohia Monoroştia, a trecut la viaţa cea veşnică

Cu profundă durere am aflat că astăzi, 18 aprilie 2021, în zi de duminică, Preacucernicul Părinte Butar Pascu, preot paroh în Parohia Monoroştia şi filia Dumbrăviţa, Protopopiatul Lipova, a trecut la viaţa veşnică, la vârsta de 62 de ani.

Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Timotei împreună cu Preasfinţitul Părinte Episcop vicar Emilian Crişanul, alături de preoţii şi credincioşii din Arhiepiscopia Aradului se roagă Bunului Dumnezeu să-i aşeze sufletul împreună cu drepţii şi să dăruiască mângâiere membrilor familiei îndoliate şi fiilor duhovniceşti.

Date biografice:

Preacucernicul Părinte Butar Pascu s-a născut la data de 21 septembrie 1958, în localitatea Groşii Noi, Jud. Arad.

După absolvirea şcolii gimnaziale a urmat cursurile Seminarului Teologic din Caransebeş.

În 6 iulie 1980 s-a căsătorit cu tânăra Rodica Manuela Culda. Din căsătoria lor s-au bucurat de venirea pe lume a celor două fiice, Ioana şi Sorina.

A fost hirotonit preot la 3 octombrie 1980, pe seama Parohiei Roşia Nouă, Protopopiatul Lipova, de către PS Părinte Visarion Aştileanu. Din anul 1998 până astăzi a păstorit credincioşii din Parohia Monoroştia şi satul Dumbrăviţa, Protopopiatul Lipova.

Pentru bogata activitate desfăşurată în parohie, în anul 2002 a fost hirotesit de către ÎPS Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, *iconom*, iar în anul 2012 *iconom stavrofor*.

Părintele Butar Pascu a încetat din viaţă la vârsta de 62 de ani.

Slujba înmormântării a fost săvârşită miercuri, 21 aprilie, în biserica din Dumbrăviţa.

Bunul Dumnezeu să îi ierte şi să îi odihnească în Împărăţia Sa cea cerească împreună cu aleşii Săi!

Veşnica lor pomenire din neam în neam!

Biroul de presă al
Arhiepiscopiei Aradului

Actualitate eparhială – Aprilie 2021

SLUJIRI CHIRIARHALE

Târnosirea bisericii din incinta Clinicii Laser System din Vladimirescu

În Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci), 4 aprilie 2021, începând cu ora 9.00, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a oficiat slujba de târnosire a bisericii cu hramul „Sfântul Apostol Andrei" – paraclis arhiepiscopal, din incinta Clinicii Laser System din Vladimirescu, Arad.

După slujba de târnosire, Înaltpreasfinția Sa, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare.

În cuvântul de învățătură Chiriarhul Aradului a explicat pericopele scripturistice ale duminicii (Evrei, cap. 4-5 și Marcu cap. 8) vorbind despre „Luarea crucii", privind cultul ei în arhitectura, iconografia, imnografia Bisericii cu referire la slujba târnosirii bisericii așezământului, cu îndemnul de a cunoaște învățătura de credință privind Sfânta Cruce și cinstirea jertfei Mântuitorului. Totodată, Înaltpreasfinția Sa a îndemnat la urmarea crucii în viața creștină prin lucrarea filantropică, cu exemplificarea conlucrării în cadrul așezământului amintit.

După cuvântul de învățătură rostit de către Chiriarhul nostru, Părintele Gheorghe Gligor, vicar eparhial, a dat citire Diplomelor de ctitor ce au fost înmânate de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei domnului Sherzad Asad Fatah, managerul clinicii și doamnei Maricica Motoi, administrator.

La finalul Sfintei Liturghii, Preotul Bogdan-Ioan Tod, inspector/referent Resurse Umane la Centrul Eparhial și care va sluji la acest paraclis, a fost distins de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei cu rangul de iconom stavrofor. După aceasta, Părintele Bogdan-Ioan Tod a adus cuvânt de mulțumire ierarhilor arădeni pentru apreciere și susținere în lucrarea pe care o desfășoară, precum și tuturor preoților, oficialităților locale și județene, conducerii și angajaților clinicii și credincioșilor prezenți la acest eveniment sfânt și important pentru toată comunitatea.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de Grupul vocal „Trifon Lugojan" din Arad.

Potrivit tradiției Bisericii Ortodoxe Române, la finalul ceremonialului religios, toți credincioșii prezenți au avut prilejul de a intra în Sfântul Altar, închinându-se înaintea Sfintei Mese, locul unde se aduce Sfânta Jertfă cea fără de sânge a Noului Legământ. (*Protos. Dr. Iustin Popovici*)

Prezență chiriarhală în Duminica a 4-a din Post, la Catedrala Arhiepiscopală din Arad

În Duminica a 4-a din Postul Mare (a Sfântului Ioan Scărarul), 11 aprilie 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, săvârșită de către un sobor de preoți și diaconi în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

La momentul rânduit, Chiriarhul arădean, în cuvântul de învățătură a vorbit credincioșilor prezenți despre „*Rugăciune și post*" (pe baza citirilor scripturistice: Evr. 6 și Marcu 9 și a cărții *Scara Raiului* a Sf. Ioan Scărarul), îndemnându-i a folosi vremea postului pentru sporită rugăciune și participarea la sfintele slujbe. De asemenea, Înaltpreasfinția Sa a stăruit asupra citirilor duminicii (Efes. 5 și Matei cap. 4 și 5) legate de cinstirea sfântului duminicii, a Sfântului Ioan Scărarul privind buna folosire a timpului prin cumpătare în ceea ce privește hrana, precum și înălțarea gândului prin rugăciune asigurând astfel buna purtare sau umblarea în lumină a creștinului.

Credincioșii prezenți la sfânta slujbă s-au bucurat de prezența Întâistătătorului eparhiei în mijlocul lor în cea de-a 4-a duminică din post și de cuvântul de învățătură împărtășit. (*Protos. Iustin Popovici*)

Duminica a 5-a a Postului Mare, la Catedrala Arhiepiscopală din Arad

În Duminica a 5-a din Postul Mare (a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca), 18 aprilie 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, săvârșită de către un sobor de preoți și diaconi în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

La momentul rânduit, Chiriarhul arădean, în cuvântul de învățătură a vorbit credincioșilor prezenți despre „*Îndreptarea cugetului*" (pe baza citirilor scripturistice: Evr. 9 și Marcu 10) cerută în slujba Ceasurilor Bisericii, trebuitoare pentru buna rânduială în viața creștină. Citirile duminicale, între care și cele de cinstire a Sfintei Cuv. Maria Egipteanca (Gal. 3; Lc. 7), fac referire la aceea că Mântuitorul îndreaptă gândurile celor doi apostoli ai Săi, Iacov și Ioan, precum și a fariseului Simon, în a discerne între îndreptarea prin lege sau prin credință, adică din prevederile legii sau propriile cerințe sufletești. Întregul trebuie să observe dreptatea divină. Îndemnul este acela de-a urma pilda vieții cuvioasei care a găsit calea îndreptării prin pocăință, după cum a arătat Înaltpreasfinția Sa.

La finalul slujbei credincioșii prezenți au primit binecuvântarea Întâistătătorului Eparhiei Aradului. (*Protos. Iustin Popovici*)

Sfântul Mare Mc. Gheorghe sărbătorit de arădeni

Vineri, 23 aprilie, de sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la Sfânta Liturghie a Darurilor înainte sfințite săvârșită în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a vorbit despre „*Particularitățile calendaristice*" (și pe baza citirilor scripturistice ale sărbătorii: Fp. Ap., cap. 12; Ioan, cap. 15-16), legate de ciclurile sărbătorilor, adică cu dată fixă și cu dată schimbătoare, de exemplu cea de astăzi, a Sfântului Gheorghe, de la 23 aprilie, cunoscând și mutare în funcție de data Sfintelor Paști, înainte sau după. Pentru armonizarea edificatoare în instruirea și educarea credincioșilor Biserica ia aminte permanent la rânduiala sfintelor slujbe, cum, de pildă Sfânta Liturghie de astăzi a Darurilor mai înainte sfințite. Sinaxarul sfântului, am adăuga și a celor care se sărbătoresc împreună, cu viața și pătimirea lor, ca și biruință asupra răului, se armonizează cu imnele de biruință ce corespund perioadei de pregătire pentru sărbătoarea Sfintelor Paști. Îndemnul pentru toți creștinii este de pregătire pentru această biruință a vieții asupra păcatului și a morții, mai ales că ziua următoare se face pomenirea învierii lui Lazăr, a arătat Chiriarhul arădean.

Sfântul Gheorghe este și ocrotitorul Oștirii Române, încă din anul 1920, iar în anul 1999 a fost proclamat protector al Oștirii Române, de către Parlamentul României.

Aproape un milion de români poartă numele acestui mare sfânt, precum și nenumărate biserici. Doar în Arhiepiscopia Aradului avem 27 de biserici care au ca hram pe Sfântul Mare Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință. (*Protos. Iustin Popovici*)

Duminica Floriilor sărbătorită la catedrala Arhiepiscopală din Arad

În ziua Praznicului Intrării Domnului în Ierusalim, 25 aprilie 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a oficiat Sfânta Liturghie în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură chiriarhul a vorbit despre „*Învierea cea de obște*" (pe baza citirilor scripturistice ale praznicului: *Filipeni cap. 4, Ioan cap. 12*), imnul sărbătorii fiind în concordanță cu anotimpul dezmorțirii, după cel al iernii, adică a primăverii, regenerării naturii înconjurătoare, arătând măreția creației divine. Floriile vestesc Sfintele Paști sau „trecerea" pe care din punct de vedere spiritual omul trebuie să o facă continuu, spre mai bine, învingând orice răutate. Intrarea Domnului în Ierusalim spre jertfă mântuitoare pentru credincioși, deschide calea spre Ierusalimul ceresc, aceea a întâmpinării celei de-a doua veniri a Dreptului Judecător, iar aceasta prin învierea tuturor spre răsplătire la dreapta judecată. Săptămâna Sfintelor Pătimiri în rânduiala bisericească oferă prilejul cercetării conștiinței fiecăruia asupra îndeplinirii datoriilor creștinești, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de corul restrâns al Catedralei Arhiepiscopale, dirijat de diac. Laviniu Morariu.

La finalul slujbei au fost sfințite ramurile de salcie ce ne amintesc de întâmpinarea Mântuitorului Hristos de mulțimile din Ierusalim care strigau „Osana! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului" (*Matei* 21, 9), ce au fost împărțite credincioșilor prezenți la sfânta slujbă. (*Protos.Iustin Popovici*)

AGENDA PREASFINȚITULUI PĂRINTE EMILIAN CRIȘANUL

Liturghie Arhierească la Paraclisul din incinta Clinicii Laser System din Vladimirescu

În Duminica a 5-a din Postul Paștelui, la Paraclisul arhiepiscopal din incinta Clinicii „Laser System" din Vladimirescu, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească.

Cuvântul Ierarhului: „Duminica a 5-a din Postul Mare este numită *Duminica Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca*, pentru că Sfânta Biserică a dorit ca în fiecare duminică din Post să așeze trepte către Înviere: credința, rugăciunea, asceza și astăzi pocăința, iar Sfânta pomenită astăzi este o pildă a pocăinței și a înnoirii duhovnicești a omului prin rugăciune, smerenie și post.

La Sfânta Liturghie sunt rânduite a fi citite două texte din Sfânta Evanghelie, și anume *Prevestirea Pătimirilor Domnului și cererea fiilor lui Zevedeu* (Marcu 10, 32-45), iar apoi un text evanghelic în legătură duhovnicească cu Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca, *Pocăința femeii păcătoase* (Luca 7, 36-50).

Apropiindu-ne de Sărbătoarea Învierii Domnului, pericopa evanghelică de la Sfântul Marcu, adică vestirea de către Domnul Hristos a pătimirilor Sale și dialogul pe care l-a avut cu ucenicii Săi, ne pregătesc și pe noi pentru a înțelege sensul Crucii Sale și al Învierii, dar și raportarea noastră la viața, pătimirile și Învierea Domnului….Suntem în biserica paraclis arhiepiscopal „Sf. Ap. Andrei" din incinta Clinicii „Laser System", clinică în care sunt îngrijiți mulți oameni bolnavi, care au nevoie de dragostea și rugăciunea noastră, pentru ca nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu să le întărească credința în înviere și viața veșnică. Felicităm pe ctitori, fiindcă au înțeles necesitatea prezenței unei biserici aici pentru oamenii bolnavi, pentru administrația clinicii, pentru medici și asistenți, dar și pentru toți dreptmăritorii creștini din regiune. Dumnezeu să primească rugăciunile și să ne binecuvinteze pe toți cu harul și darurile Sale bogate.", a spus Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, în acest al cincilea popas pe calea spre Înviere.

Într-o frumoasă lucrare și așezare, și pentru că tot am făcut aducere aminte întru începutul acestor rânduri de o frumoasă sărbătoare a cununii timpului acestei zile, trebuie să așezăm și recunoștinței la adăpostul căreia stă acest paraclis propria cunună. Iar aceasta nu este alta decât încreștinarea rodului gândului bun, nepotul domnului Sherzad Asad Fatah, care prin taina Sfântului Botez săvârșit ieri de Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a primit numele Sfântului Apostol Andrei, cel care, de altfel, este și ocrotitorul spiritual al Paraclisului.

Final de Liturghie, binecuvântare, emoție, bucurie și Liturghie după Liturghie la căpătâiul celor care își poartă neputințele și bătrânețile în incinta Clinicii Laser System din Vladimirescu. (*sursa:glasulcetatii.ro*)

Slujire Arhierească cu prilejul hramului Parohiei Aradul Nou

O zi de mare sărbătoare pentru Parohia Ortodoxă „Sf. M. Mc. Gheorghe" din Aradul Nou, a fost Vineri 23 aprilie 2021, la prăznuirea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, ocrotitorul spiritual al bisericii parohiale și al acestei comunități, când preoții și credincioșii Parohiei au avut bucuria de a-l primi în mijlocul lor pe Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul – Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Aradului.

La sosire, ierarhul a fost întâmpinat în fața bisericii de un ales sobor de preoți precum și de numeroși credincioși și copii, îmbrăcați în frumoasele straie populare și cu flori în mână.

Preasfințitul Emilian a săvârșit mai apoi arhiereasca Sfântă Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite înconjurat de un sobor de preoți și diaconi: P.C. arhid.ic.stravr. Mircea Proteasa – consilier economic, P.C. pr.ic.strav. Teodor Faur – parohul bisericii, P.C. pr.ic.stavr. Simion Fărcuț – preot pensionar îmbisericit la această parohie în care a slujit, P.C. pr.ic.stravr. Gabriel Cosmin Mariș – preot slujitor la această parohie și P.C. arhid. ic.stravr. Gheorghe Lehaci.

În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a vorbit credincioșilor despre viața Sfântului Marelui Mucenic Gheorghe și biruința în ispite și încercări adusă de rugăciunile către sfântul prăznuit. „Datorită mărturisirii de credință a Sfântului dar și a harului lui Dumnezeu care a lucrat prin el, cultul Sfântului Gheorghe s-a dezvoltat foarte mult în Biserica creștină până astăzi, încât foarte multe biserici și mănăstiri, chiar și în țara noastră, îi poartă hramul. Evlavia noastră la Sfântul Mare Mucenic Gheorghe se datorează muceniciei sale și harului lui Dumnezeu care lucrează prin mărturisitorii Lui. (…) Dumnezeu pregătindu-ne și pe noi prin Sfântul Gheorghe și alți sfinți mucenici ca atunci când dăm de greu, când avem ispite, când avem probleme în mărturisirea de credință în comunitatea în care trăim, în familia în care trăim, la serviciu, să ne aducem aminte de Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și de ceilalți mucenici care au biruit cu ajutorul lui Dumnezeu toate încercările. (…) La mulți ani celor care purtați numele Sfântului Marelui Mucenic Gheorghe, la mulți ani tuturor fiilor și fiicelor acestei parohii care are această biserică cu hramul Sfântului Marelui Mucenic Gheorghe. Dumnezeu să vă dăruiască sănătate și Sfântul Gheorghe să vă însoțească viața cu mult ajutor și cu multă biruință" a spus Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa a binecuvântat darurile ce vor fi oferite Spitalului Județean Arad Compartimentului Pediatrie, spre folosul copiilor, ca o continuare a sprijinului pe care Arhiepiscopia l-a oferit mereu prin acțiunile socio-medicale din ultimul timp. Cele 3 televizoare si două măsuțe mobile ce vor fi oferite acolo, sunt achiziționate de Asociația Ortodoxă „Sf. M. Mc. Gheorghe" Aradul Nou din banii primiți în urma donațiilor credincioșilor care au participat la programul copiilor de confecționare a mărțișoarelor, desfășurat în luna februarie.

P.C. părinte Teodor Faur parohul bisericii a adresat apoi cuvinte de mulțumire Înaltpreasfințitului Părinte Timotei Arhiepiscopul Aradului pentru părinteasca purtare de grijă și Preasfințitului Părinte Emilian Crișanul Episcopul Vicar al eparhiei, pentru dragostea și binecuvântarea adusă întregii parohii, prin prezența Preasfinției Sale în mijlocul nostru. Și pentru că s-au împlinit mai multe evenimente, în numele enoriașilor și a tuturor credincioșilor prezenți, preoții slujitori au dăruit Preasfinției Sale o icoană Maica Domnului, un Arhieraticon pentru slujirea arhierească și un buchet de flori ca simbol al recunoștiinței și prețuirii pentru ierarh. A urmat apoi slujba de Sfințire a apei și rânduiala Slujbei hramului, cu înconjurarea bisericii. La final, toți credincioșii au fost invitați să se bucure de agapa frățească cu prilejul hramului. (*Pr. Gabriel C. Mariș)*

Singura biserică din Arad închinată Sfinților Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici și-a serbat pentru prima dată hramul

Astăzi, 24 aprilie, singura biserică din Arhiepiscopia Aradului închinată Sfinților Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici, mitropoliții Transilvaniei, și-a serbat pentru prima dată hramul…

În „vizită", „acasă la Sfântul Sava", a fost astăzi și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul care, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească..

Cuvântul Ierarhului a fost despre „Adevărul credinței și jertfa dragostei"

„În această realitate putem să înțelegem mărturisirea de credință ortodoxă a Sfinților Mărturisitori Transilvăneni din diferite perioade ale istoriei. Sărbătorirea Sfinților Ierarhi Sava Brancovici (1656-1680, cu o întrerupere de timp în păstorirea Transilvaniei), Ilie Iorest (1640-1643) și Simion Ștefan (1643-1656, cel care a tipărit Noul Testament de la Bălgrad- Alba Iulia la 1648), mitropoliții Transilvaniei, ne duce cu gândul la generațiile de români ortodocși care au luptat pentru păstrarea credinței ortodoxe și a românismului în timpul persecuțiilor calvine și catolice în Transilvania. Este firesc să recunoaștem adevărul istoric, fără patimă și resentimente, cu dorința ca Evanghelia Mântuitorului nostru Iisus Hristos să fie înțeleasă în duhul celor șapte Sinoade Ecumenice și a tâlcuirilor Sfinților Părinți ai Bisericii.

Suntem aici, la Ineu, unde s-a născut Sfântul Sava Brancovici în urmă cu 400 de ani (1620-2021) și unde anul trecut, în toamnă, am sfințit această biserică închinată acestui sfânt local și Sfântului Ilie Iorest. Din cauza situației create de răspândirea Coronavirusului – Covid-19, nu am putut să organizăm anul trecut evenimentele spiritual-culturale planificate care să marcheze împlinirea a 400 de ani de la nașterea Sfântului Ierarh Sava Brancovici.

Continuare în pagina 6

Actualitate eparhială – Aprilie 2021

Urmare din pagina 5

Așadar, suntem la primul hram al bisericii închinate sfinților Mărturisitori pomeniți astăzi…Ne rugăm lui Dumnezeu, ca prin mijlocirea Sfinților Ierarhi pomeniți astăzi, să ne inspire în lucrarea noastră ortodoxă personală, din familie și comunitate.", a spus Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, în cuvântul așezat la sufletele credincioșilor prezenți la Sfânta Liturghie. (*sursa:glasulcetatii.ro*)

Hramul bisericii „Intrarea Domnului în Ierusalim" din Parohia Arad-Grădiște II

Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, împreună cu un sobor de preoți și diaconi s-a rigat cu credincioșii arădeni ai acestei parohii, dându-le tuturor binecuvântare în zi de sărbătoare și amintindu-le că adevărata bucurie a zilei ar trebui să fie dată de triumful Mântuitorului în inimile oamenilor, astfel încât aceștia să înțeleagă sensul faptelor Lui, al pătimirilor și al morții pe Cruce.

Cuvântul Ierarhului: Fiul lui Dumnezeu smerit și omul chinuit de moarte

„Sărbătoarea Intrării Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos în Ierusalim, Floriile, după cum se mai numește în popor (de la florile pe care le purtau în mâini copiii și mulțimile când Domnul a intrat în Ierusalim), este o sărbătoare a bucuriei și tristeții. Această zi în comparație cu următoarele zile ale pătimirii Domnului Hristos arată un contrast între cuvintele poporului: *„Osana, Fiul lui David, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului"* și strigătul aceluiași popor: *„Răstignește-l, răstignește-l pe El".*

Sfânta Evanghelie (Ioan 12,1-18) ce se citește la Dumnezeiasca Liturghie, prezintă vizita Domnului Hristos în casa lui Lazăr pe care îl înviase din morți și recunoștința surorilor acestuia pentru fapta Sa prietenească și dumnezeiască; convorbirea cu Iuda Iscarioteanul; sfatul arhiereilor ca să-l omoare și pe Lazăr; și Intrarea Domnului în Ierusalim… Intrarea Domnului în Ierusalim are o dublă semnificație duhovnicească. În primul rând reprezintă biruința Sa asupra morții lui Lazăr, care preînchipuie învierea cea de obște. În al doilea rând Intrarea Domnului Hristos în Ierusalimul pământesc este prefigurarea Intrării Sale ca om în Ierusalimul ceresc.

Purtăm în această zi flori și ramuri de salcie în mâini, după ce sunt binecuvântate de către preoți, ca semn al biruinței noastre asupra ispitelor și păcatelor, și totodată semnele virtuților dobândite în perioada postului. Suntem biruitori împreună cu Mântuitorul Iisus Hristos, Care ne dă putere, har și iertare. El trebuie lăsat să intre permanent în inima noastră, pentru a ne ajuta să biruim și noi moartea sufletului ca despărțire de Dumnezeu.

Să pășim în cuprinsul Săptămânii Pătimirilor Domnului, încredințați fiind că, creștinismul este religia care *înviază crucea.* xiei noastre *este învierea.* Noi suntem chemați la înviere, *„cu moartea pe moarte călcând",* a spus Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul în cuvântul de învățătură așezat la sufletele credincioșilor. (*sursa:glasulcetatii.ro*)

ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE ȘI SOCIALE

Săptămână duhovnicească în Parohia Șomoșcheș, Protopopiatul Ineu

Săptămâna a IV-a a Sfântului și Marelui Post, a însemnat pentru credincioșii din Parohia Ortodoxă „*Sfântul Mare Mucenic Dimitrie*" din Șomoșcheș, păstorită de Părintele Sebastian Buntean, Săptămână duhovnicească.

Programul Săptămânii duhovnicești a început în lunea din Săptămâna a IV-a a Sfântului și Marelui Post, prin săvârșirea în biserica parohială a slujbei Vecerniei, de către părintele Petru Jula (Parohia Cuvin) și părintele Răzvan Sas (Parohia Vinga). Cuvântul de învățătură fiind ținut de Pr. Petru Jula, fiu al satului Șomoșcheș, care a vorbit despre perioada duhovnicească în care ne aflăm.

Săptămâna duhovnicească a continuat până în 11 aprilie. În fiecare seară au fost săvârșite slujbe specifice perioadei postului, urmate de un cuvânt de învățătură susținut de preoții invitați. Astfel, marți seara, invitați în mijlocul credincioșilor din Șomoșcheș au fost părinții Răzvan Sas și Nicoară Grec de la Maramureș, Parohia Borșa. Părintele Nicoară Grec a vorbit despre *„rugăciune"*; miercuri, invitații serii au fost părinții Tuțu Petcuț preot pensionar si Ioan Raul Bele preot paroh al parohiei Secaș și filiei Iacobini, fiu al satului nostru, Pr. Tuțu Petcuț vorbind despre *„Necesitatea postirii"*; joi seara, invitat a fost Părintele Ciprian Sălăvăstru, de la Parohia Moțiori, care a vorbit despre *„virtuțile creștine"*; vineri seara, invitat a fost Părintele Crașovan Dumitru de la Parohia Cladova de Timiș, care a vorbit despre *are a Postului Mare"*, sâmbătă seara, Părintele Marius Braiț de la Parohia Cermei, le-a vorbit credincioșilor despre *„Semnificația rugăciunilor adresate Sfinților".*

Săptămâna duhovnicească s-a încheiat în Duminica a IV-a intitulată și Duminica Sfântului Ioan Scărarul, unde prezent în mijlocul credincioșilor a fost Părintele Arhid. Florin Sirca, Inspector Școlar de Specialitate la Inspectoratul Școlar Județean Arad, precum și domnii profesori de Religie: Cristian Șandor și Cătălin-Iulian Drăgan, fiu al satului, întâlnindu-se astfel în rugăciune și comuniune Biserica și Școala. Părintele Inspector Florin Sirca le-a vorbit credincioșilor despre „*Scara Sfântului Ioan Scărarul și despre rugăciune*".

La finalul slujbei din ultima zi, slujitorii Sfântului Altar și credincioșii prezenți, s-au rugat Bunului Dumnezeu, Doctorul și Tămăduitorul sufletelor și trupurilor noastre, să îndepărteze toată boala și suferința din popor și să ne învețe să prețuim viața și sănătatea ca daruri ale Sale.

Credincioșii din Șomoșcheș au apreciat această inițiativă a părintelui paroh și au participat cu multă evlavie și interes la aceste seri de rugăciune, binecuvântare și întărire duhovnicească. (*Prof. Cătălin-Iulian Drăgan*)

Asociația Viața Fapta Dragostei a donat produse de igienă personală deținutelor necăutate din Penitenciarul Arad

În Perioada Postului Mare, preoții Florin Dan Ardeuan, preot paroh al Parohiei Chesinț, împreună cu preotul Daniel Ungur, preot paroh al Parohiei Păuliș, fondatori ai Asociației Viața Fapta Dragostei, la rugămintea preotului de poliție penitenciară Vlad Oneț, au venit la Penitenciarul Arad, pentru a dărui deținutelor necăutate de către familiile lor, mai multe produse de igienă personală.

Alese mulțumiri aducem Asociației Viața Fapta Dragostei, care a împlinit această binefacere pentru cei aflați la vreme de încercare și necaz în cadrul Penitenciarului Arad, ca o împlinire a Scintei Scripturi, care ne îndeamnă pe fiecare dintre noi să nu-i uităm nici pe cei din temniță, aflați în suferință, conform Sfintei Evangheliei după Matei capitolul 25, versetul 36.

Darurile aduse pentru cei aflați în detenție, nu este singura operă social-filantropică pe care această Asociație o are la nivel local. Asociația Viața Fapta Dragostei, vine în mijlocul deținuților din Penitenciarul Arad, în urma unor evenimente susținute care au avut un scop caritabil în renovarea și dotarea cu mobilier a mai multor grădinițe și creșe din județul Arad. (*Preot de poliție penitenciară , Vlad Oneț)*

Recital de pricesne în Parohia Groșeni

Aflându-ne în penultima Duminică din cadrul Postului Sfintelor Paresimi, textul Pericopei Evanghelice de la Marcu vine și ne relatează faptul cum Mântuitorul Iisus Hristos, le amintește din nou Apostolilor săi despre patimile și moartea Sa pe Cruce.

Dar, ca de fiecare dată, nu ezită să pună toate acestea în corelație cu Învierea Sa din morți, fără de care credința noastră ar fi fost zadarnică.

Îndreptându-ne cu mintea și cu sufletul spre urcușul duhovnicesc în care această perioadă prepascală ne pune să medităm profund asupra vieții noastre, Iisus Hristos ne oferă cea mai bună povață pentru a ne izbăvi de păcatul slavei deșarte și al mâniei, făcând apel la supunere, smerenie și la slujirea aproapelui nostru, lucrând pe de altă parte cu frică și cu căință adevărată la mântuirea noastră.

Aceste virtuți au fost frumos creionate și în parohia Groșeni, din Protopopiatul Ineu, unde modelul smereniei, al căinței adevărate și al dorinței de a ne îndrepta pașii spre Împărăția Cerească au fost evidențiate prin deosebitul recital susținut de tânăra interpretă de muzică populară Maria Mihali, care a îmbălsămat inimile tuturor cu frumoase pricesne.

La finalul Sfintei Liturghii, preotul paroh a felicitat-o și i-a mulțumit pentru înălțătorul recital, oferindu-i în dar un buchet de flori și o icoană cu Maica Domnului care să o ocrotească mereu în viață și în cariera muzicală.

Duminica viitoare, comunitatea ortodoxă din această parohie se va bucura de prezența unei alte interprete a muzicii populare în persoana Alinei Ceuca, care va înmiresma pentru a doua oară inimile celor care vor veni să o asculte cu drag. (*Student teolog, Denis Roșu-Drăgan*)

Concursul de pricesne pentru copii - „Sfințișorii glăsuiesc", ediția I

Duminică 18 aprilie 2021 în biserica Parohiei Ortodoxe Aradul Nou a avut loc prima ediție a Concursului de pricesne pentru copii „Sfințișorii glăsuiesc".

Copiii au interpretat fiecare câte o pricesnă ortodoxă fără acompaniament sau negativ, în port național, sub îndrumarea preoților și a coordonatorilor (părinți sau profesori). Concursul a fost jurizat de o comisie formată din preoții slujitori ai parohiei, profesori de muzică bisericească, de canto și reprezentanți ai Asociației Ortodoxe „Sf. M. Mc. Gheorghe" Aradul Nou.

Toți copiii participanți au primit diplomă, medalie, trofeu, iconiță, cărți de rugăciuni și dulciuri, prin purtarea de grijă a membrilor Asociației mai sus amintite. (*Pr. Gabriel Mariș)*

Icoane pe sticlă pictate de copiii de la Liceul Special „Sfânta Maria" Arad

„Lăsați copiii să vină la Mine…". Aceste cuvinte ale Mântuitorului Iisus Hristos i-au inspirat pe profesorii și elevii de la Liceul Special „Sfânta Maria" Arad să implementeze, în cadrul școlii, un proiect deosebit, cu tema „Lumina Învierii".

În cadrul acestui proiect, școala a avut ca parteneri Arhiepiscopia Aradului (Consilier cultural, Protos. Dr. Iustin Popovici), Inspectoratul Școlar Județean Arad (Inspector școlar pentru învățământ special și special integrat, Prof. Hrițcu Svetlana Zagorka, Inspector școlar pentru Limba română, Prof. Kuschausen Cristina, Inspector școlar pentru management instituțional și religie, Arhid. Prof. Sirca Florin) și Parohia Variașu Mare (Preot paroh Dr.Baba Lucian).

Preșcolarii și elevii de la Liceul Special „Sfânta Maria" au pictat icoane pe sticlă, au confecționat lucrări în tehnici diverse (iris folding, quilling, colaj, desen, pictură), au creat poezioare și povestioare, toate acestea fiind expuse în biserica Parohiei Variașu Mare, urmând a fi dăruite enoriașilor acestei parohii.

Proiectul s-a dorit a reprezenta un mijloc de stimulare a interesului elevilor atât pentru lectură și creație literară, cât și pentru arta plastică, a urmăritdezvoltarea simțului artistic al elevilor; realizarea unor activități atractive pentru copii; crearea unui climat prietenos între copiii și cadrele didactice implicate; dezvoltarea interesului elevilor pentru artă, în toate formele ei; dezvoltarea aptitudinilor și încurajarea talentului/abilităților de orice fel, dar, mai ales, a avut intenția de a-i apropia pe copii de Biserică. (*Prof. Carina Baba*)

Seri duhovnicești în Parohia Cintei

In perioada 12-17 Aprilie, Parohia Cintei a organizat în săptămâna a 5-a din Postul Mare potrivit tradiției comunității seri duhovnicești menite să amplifice credință în contextul stării de pandemie.

Prima seară duhovnicească la slujba Pavecerniței Mici Părintele invitat Florin Bej de la Parohia Crocna Protopopiatul Sebiș in tema abordată a vorbit despre puterea rugăciunii Sfântului Efrem Sirul;

În a doua seară duhovnicească la slujba vecerniei Părintele Botea Alexandru de la Parohia Dieci Protopopiatul Sebiș a susținut tema referitoare la mărturisirea sinceră a păcatelor în vederea dobândirii sănătății sufletești și trupești;

Cea de – a treia seară duhovnicească a fost cea a Canonului celui Mare al Sfântului Andrei Criteanul. Parintele invitat Marius Vidican de Parohia Bătănia din Ungaria a prezentat tema legata de suferința amplificată de credință în vremea pandemiei;

În a patra seară duhovnicească la slujba vecerniei Părintele invitat Rocsa Sebastian de la Parohia Pescari cu filia Fenis a susținut tema privitoare la ancorarea noastră in credință în vremea pandemiei având ajutorul Mântuitorului și al Maicii Domnului;

În a cincea seara duhovnicească la slujba Deniei Acatistului Bunei vestiri Părintele invitat Ilica Ciprian de la Parohia Sintea Mica a abordat tema legata de libertate și sănătate în contextul pandemiei;

Serile duhovnicești s-au încheiat sâmbătă 17 aprilie cu slujba vecerniei unde Părintele invitat Nicu Radulescu de la Parohia Santana 1-a susținut tema urcușului spre înviere in perioada Triodului menționăm că Parohia Cintei se afla la a 19 a ediție a săptămânii duhovnicești.

Anul acesta din cauza pandemiei ediția s- a desfășurat limitat urmând că în Postul Nașterii Domnului sa organizăm acest eveniment mai extins. (*Pr Dr Nicu Breda*)

Cântecul care te cheamă la rugăciune, ediția a XII-a, Gurahonț

Pentru noi, creștinii, Perioada Sfântului Post este cea mai folositoare de suflet, după cum arată învățătura patristică: „Postul este maica sănătății trupești și sufletești" (Sfântul Ioan Gură-de-Aur); postind, mintea poate fi curățită și primește ascuțime prin lipsirea trupului de aburii mâncărurilor grase și prin împodobirea lui cu virtuțile înfrânării.

Acum este perioada în care copiii și tinerii, roiesc în jurul bisericii pentru a deprinde tehnica de a bate toaca.

Toaca este o chemare a credinciosului la slujbă. Așa cum spun Sfinții Părinți toaca simbolizează sunetul care s-a auzit atunci când Hristos Domnul a fost răstignit pe cruce. Este sunetul care ne aduce aminte că Hristos s-a răstignit și ne cheamă la slujbă".

Bătutul toacei își are începutul în primele secole ale religiei creștine. În timpul persecuțiilor, slujbele erau anunțate prin bătaia în ușă cu un ciocan de lemn. Mai târziu, în scrierile Părinților Bisericii, toaca a devenit simbolul lemnului Sfintei Cruci pe care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos și al cuielor bătute în Sfintele Sale mâini.

Mai ales în mediul rural, sunetul toacei și al clopotelor a fost văzut, dintotdeauna, ca fiind chemarea la rugăciune și la slujbă. Prin *limbajul* ei, toaca îndeamnă la o atmosferă de meditație și de rugăciune, în care putem simți măreția slujbelor ortodoxe, alături de valoarea și frumusețea lor.

În cadrul parteneriatului dintre Biserica Ortodoxă Gurahonț și Liceul „Ioan Buteanu" cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei Seviciu, în fiecare an, în această perioadă, în Parohia Gurahonț, în cadrul programului catehetic „Hristos împărtășit copiilor" se desfășoară concursul de bătut toaca „Cântecul care te cheamă la rugăciune", cu premii de Sfintele Paști.

Anul acesta în data de 21 aprilie 2021 a avut loc cea de-a XII ediție a concursului, care s-a desfășurat în curtea bisericii.

La acest concurs au participat un număr de 30 de elevi, din parohia Gurahonț și din partea Liceului „Ioan Buteanu" Gurahonț.

În deschiderea concursului a vorbit Preacuviosul Părinte Iustin Popovici care a transmis mesajul de felicitare al Chiriarhului arădean, după care a felicitat organizatorii, în mod special pe părintele paroh Moț Aurelian Iulian și conducerea liceului din Gurahonț și a urat mult succes participanților.

Concursul a fost jurizat de:

Din partea Arhiepiscopiei Aradului Părintele Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural, din partea Bisericii ortodoxe Gurahonț Pr.paroh Moț Aurelian Iulian, din partea Liceului „Ioan Buteanu", dir. Păiușan Teodor, prof. de muzică Brînda Nicoleta și prof. de religie Muț Ana.

Au fost acordate premii și mențiuni: premiul de excelență a fost acordat elevului Iancu Ștefan de la Școala Gimnazială nr. 20 din Timișoara; premiul I a fost acordat elevei Braica Ionela clasa a VII-a de la Liceul „Ioan Buteanu" Gurahonț; premiul al II-lea elevilor Lupei Adorian clasa a IV-a și Dan Robert clasa a II-a de la Liceul „Ioan Buteanu" Gurahonț ; premiul al III-lea elevei Negru Katia clasa I de la Liceul „Ioan Buteanu" Gurahonț și mențiuni tuturor celorlalți elevi participanți.

De asemenea, din partea Bisericii Ortodoxe Gurahonț fiecare concurent a primit o diplomă de participare, o carte, iconiță și dulciuri.

Preotul paroh Moț Aurelian Iulian a mulțumit Preacuviosului Părinte Iustin Popovici, și conducerii Liceului „Ioan Buteanu" Gurahonț, juriului și participanților spunând: „Iată cu ajutorul Bunului Dumnezeu s-a încheiat și această ediție care a adus multă bucurie în sufletele tinere ale elevilor, care prin trăirea lor religioasă duc mai departe obiceiurile și tradițiile noastre străbune și totodată arată că vor fi credincioși de nădejde ai Bisericii noastre Ortodoxe".

Concursul s-a desfășurat în concordanță cu prevederile în vigoare împotriva răspândirii noii epidemii.

La sfârșit Părintele Iustin a oficiat o slujbă de pomenire la mormântul fostului pr.paroh Moț Crăciun Dorel, ctitorul Bisericii din Gurahonț și inițiatorul acestui concurs de bătut toaca. (*Înv. Moț Daiana Andra*)

Continuare în pagina 7

Actualitate eparhială – Aprilie 2021

Urmare din pagina 6

Procesiune cu sălcuțe și Concurs de bătut toaca, în Parohia Prunișor

Aflându-ne cu o zi înainte de Praznicul Intrării în Ierusalim a Domnului nostru Iisus Hristos, suntem chemați să ne aducem aminte și de unii dintre marii ierarhi ai Transilvaniei, iar pe această cale țin să amintesc pe Sf. Ier. Sava Brancovici care a fost unul dintre primii arhipăstori care s-a ocupat de catehizarea tinerilor din Mitropolia pe care o avea sub păstorire.

Punând accentul pe viața morală a credincioșilor săi, și dorind să discrediteze superstițiile și obiceiurile păgâne, a încurajat preoții să facă activități școlare și duhovnicești cu tinerii și cu credincioșii imediat după terminarea programul liturgic. Cu acest prilej a întocmit o carte de legi bisericești ce a avut ca scop menținerea credinței pure în rândul păstoriților săi.

Luând exemplul de la el, și meditând asupra vieții emblematice și asupra păstrării obiceiurilor creștine bune, tinerii din grupul catehetic „Sfântul Stelian" al parohiei Prunișor au plecat în procesiune după ramuri de salcie, din curtea Sfintei Biserici până la locul special amenajat din jurul monumentului eroilor ce deservește una dintre troițele satului.

La momentul cuvenit, preotul paroh a înmânat crengușele copilașilor, ca mai apoi acestea să fie aduse în sfântul locaș unde vor fi sfințite mâine în cadrul slujbei și împărțite credincioșilor ca binecuvântare și mângâiere.

Tot în această zi, a avut loc și un concurs de bătut toaca, în care 30 de tinerii dornici de a-și arăta îndemânarea, au avut prilejul să încânte pe cei prezenți cu frumoasele sunete emanate de loviturile de ciocan.

La finalul tuturor activităților, tinerii și copiii au fost premiați cu diferite daruri și încurajați să păstreze tezaurul tradițiilor religioase. (*Student teolog, Denis Roșu-Drăgan*)

Sărbătoarea sălcuțelor și „Slujirea Ortodoxiei în Pandemie" în Parohia arădeană Scânteia

Continuând o frumoasă tradiție iubită atât de cei mai în vârstă cât și de copii și tineri, Parohia Scânteia –Domeniul Lupaș a fost gazda Sărbătorii Sălcuțelor, eveniment îndătinat în Sâmbăta Floriilor, la inițiativa IPS Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, și având în centru pelerinajul aducerii sălcuțelor la biserică și sfințirea lor. Au participat, cu respectarea regulilor de conduită determinate de situația socio-medicală în care ne aflăm, credincioși din parohiile Zimand Cuz – Utviniș și Scânteia-Domeniul Lupaș membri și beneficiari ai Centrului de Mediere a Implicării în Comunitate – Centrul M.I.C. „Prietenii Mei" (Ioan 15,14), centru ce a fost inaugurat în urmă cu doi ani tot în cadrul Sărbătorii Sălcuțelor. Copii și tinerii activi ai Centrului „M.I.C. – Prietenii Mei" au asigurat, cu ajutorul bisericii din Zimand Cuz și cu ajutorul biciletelor, sălcuțele ce au fost sfințite la finalul procesiunii și după săvârșirea Vecerniei Floriilor. Aceiași tineri au marcat cu acest prilej finalul repetițiilor pentru proiectul „Slujirea ortodoxiei în pandemie", proiect inițiat și promovat de ierarhii Arhiepiscopiei Aradului, la încheierea sărbătorii sălcuțelor desfășurându-se filmările pentru proiectul amintit. În acest fel și în condițiile socio-medicale cunoscute, am reușit să păstrăm și ideea de fond a acestei sărbători și anume aceea de a fi prilej de întâlnire între ierarhi și tineri.

Pentru a răsplăti și încununa munca tinerilor, ceilalți credincioși s-au îngijit ca sărbătoarea să cuprindă și o agapă frățească „suedeză" așa cum au numit-o tinerii inspirându-se din cunoscutul bufet suedez pe care l-am adaptat la agapa frățească pentru a respecta și normele stării de alertă. În același gând de răsplată pentu tineri, părintele paroh a rostit un cuvânt în care s-a subliniat diversitatea vârstelor pe care la pot avea membrii unei comunități dar și complementaritatea ce e cu mare folos să existe între ele, fiecare categorie de vârstă putând avea atât aportul specific cât și posibilitatea de a se inspira din modelul celorlalte categorii de vârstă după îndemnul troparului Floriilor: „…și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând…" (*Pr. Gabriel Vladu*)

Corul mixt al Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad în misiune la Mănăstirea Hodoș-Bodrog

În Duminica Floriilor mulțime de credincioși au participat la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie săvârșită de către un sobor de slujitori, sub protia Părintelui Iustin Popovici, consilier eparhial la Arhiepiscopia Aradului, la străvechea Mănăstire Hodoș-Bodrog din Arhiepiscopia Aradului.

Credincioșii prezenți au avut prilejul să se înalțe sufletește și prin faptul că în această mare zi de praznic împărătesc, continuându-se o tradiție, răspunsurile liturgice au fost date de Corul mixt al Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea" din Arad, dirijat cu multă măiestrie de maestrul dr. Mircea Buta, conferențiar universitar la instituția teologică amintită. Corul mixt obișnuiește ca în fiecare Post Mare să organizeze un pelerinaj la cea mai veche mănăstire atestată documentar din țara noastră, la Hodoș-Bodrog, pentru a se ruga și înălța spiritual alături de viețuitorii acestei mănăstiri.

La momentul pricesnei, s-a cântat *Cântec de Florii*, de Timotei Popovici iar în timpul Împărtășirii și Miruirii credincioșilor s-au cântat mai multe cântări specifice perioadei Postului Mare: *Miluiește-mă Dumnezeule,* de Gheorghe Cucu, (aranjament pentru cor mixt de Nicu Moldoveanu), *Cămara Ta*, de Nicolae Lungu și *Ușile pocăinței,* de pr. Ioan Șerb.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Protos. Dr. Nicolae Tang, lector universitar la Facultatea de Teologie din Arad și viețuitor al sfintei mănăstiri. Cuvântul rostit s-a axat pe trei direcții: încheierea celor 40 de zile de post și începutul Sfintelor Pătimiri ale Mântuitorului (trecerea de la postul ascetic la postul euharistic), cina/ospățul din Betania unde Mântuitorul de uns cu mir de nard, de mare preț, de către Maria, sora lui Lazăr și intrarea triumfală în sfânta cetate, cu toate semnificațiile ei. Mântuitorul este aclamat ca rege și eliberator, unii văzându-l ca pe un eliberator politic, dar faptul că El a intrat călare pe un mânz de asin mesajul s-a înțeles de la sine. Întreaga scenă s-a depolitizat, blândețea și smerenia Mântuitorului ieșind în evidență.

La finalul slujbei, părintele Nicolae Tang a mulțumit domnului profesor Mircea Buta și tuturor coriștilor pentru împreuna slujire și răspunsurile liturgice date în chip înălțător transmismițând mulțumiri alese Părintelui Prof.Univ.Dr. Cristinel Ioja, decanul Facultății de Teologie Oortodoxă „Ilarion V. Felea", care a înlesnit prezența corului la mănăstire, iar la final a transmis sărbători cu bucurie și lumină tuturor pelerinilor prezenți la sfânta slujbă. (*Gabriel Băbuțău*)

„Duminica la Florii" în Parohia Moroda

În Sâmbăta dinaintea Praznicului „Intrării în Ierusalim a Mântuitorului Hristos", tinerii Parohiei Moroda au mers în procesiune după sălcuțe, iar în Duminica Floriilor au organizat un „Concert Prepascal de pricesne".

În biserica cu hramul „Sfinții Arhangheli" din Parohia Moroda, Protopopiatul Ineu, credincioșii au fost părtași la concertul prepascal de pricesne intitulat: „Duminica la Florii", ce are o rezonanță regională specifică Postului Mare, concert duhovnicesc ce a bucurat mintea și sufletul celor prezenți.

La concert, au bucurat sufletele credincioșilor, Grupul de copii din Parohia Groșeni, Grupul Catehetic „Sfântul Stelian" din Parohia Prunișor, Grupul de tineri din Parohia Moroda, eleva Sorina Magurean din Ineu, Alexandra Madarasz din Ineu, Carina Pirtea din Arad. Credincioșii s-au bucurat și de prezența invitaților speciali, a tinerelor interprete de muzică populară, Alina Ceuca din Bistrița și Lavinia Chifor din Oradea, care au transmis multă emoție.

După concert, preotul paroh Sorin Streulea a mulțumit Bunului Dumnezeu pentru binecuvântata Duminică a Floriilor și a mulțumit tuturor interpreților și preoților care au pregătit copiii din parohiile Groșeni și Prunișor, Părintelui Radu Sas și Părintelui Florin Avram, iar la final, ca semn de prețuire, interpreților li s-a oferit Sfânta Scriptură și un buchet de flori! Slavă Lui Dumnezeu pentru toate! (*Pr. Sorin Streulea*)

Tradiție și continuitate de Florii la Semlac

„Împodobirea sălcuțelor" și Sărbătoarea Floriilor la Semlac este o tradiție pe care Biserica, Școala și Primăria o mențin vie. Istoricul acestei tradiții se pierde în negura timpului. Obiceiul locului este ca în ajun de Florii, elevii școlii gimnaziale din comună să participe împreună cu cadrele didactice, primarul comunei, părinții și bunicii la împodobirea sălcuțelor.

Sălcuțele sunt împodobite de elevii școlii din localitate în Sâmbăta lui Lazăr, cu panglici subțiri viu colorate care simbolizează hainele aruncate de evrei înaintea lui Iisus la intrarea în Ierusalim, iar ramurile verzi amintind de bucuria locuitorilor Ierusalimului la intrarea în orașul Ierusalim a Mântuitorului lumii cu o săptămână înainte de patima, moartea și Învierea Sa pentru viața lumii. După ce ramurile de salcie sunt împodobite la școală toți copiii alături de părinți și de alți credincioși se îndreaptă în alai cu aceste ramuri de salcie în mâini spre Biserica satului într-un mic pelerinaj. În drumul spre Biserică tinerii cântă de obicei Troparul „Învierea cea de obște". În acest an pe lângă Troparul amintit, copiii, îndrumați de către slujitorii Bisericii au adăugat în repertoriul tradițional și cântări din cele trei Stări ale „Prohodului Domnului". Ajunși la Biserică sunt întâmpinați de preoții parohiei și întreaga suflare înconjoară biserica în sunetul clopotelor, după care cei prezenți intră cu ele în biserică pentru a fi sfințite. Tradiția s-a păstrat și anul acesta și a adus cu ea speranța că deși secularizarea lumii este tot mai prezentă și în lumea satului totuși tradițiile nu se sting. O particularitate a acestui an este că alaiul numeros a fost nevoit să se adapteze rigorilor vremurilor de constrângere pandemică.

În Duminica Floriilor ramurile de salcie împodobite se împart credincioșilor care participă la Sfânta Liturghie. (*Pr. Ciprian-Cristian Tripa*)

Program spiritual-artistic „Învierea Domnului – nădejdea creștinilor", susținut de elevii Seminarului Teologic Ortodox Arad

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paști, elevii care fac parte din corurile Seminarului Teologic Ortodox din Arad au pregătit un program spiritual-artistic sub forma unui clip video realizat în condiții tehnice deosebite în biserica Mănăstirii Arad-Gai.

Materialul a fost realizat cu binecuvântarea ÎPS. Părinte Dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului și cu respectarea tuturor măsurilor de distanțare socială.

În partea de început, PS. Părinte Dr. Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, a rostit un mesaj pascal „plin de lumină, de speranță și totodată de bucuria Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos din morți", adresat atât arădenilor, cât și tuturor celor care îl vor viziona.

Programul a fost conceput de către dascălii de muzică ai școlii, prof. Marius Lăscoiu-Martin și prof. Ștefan-Adrian Bugyi, sub coordonarea Arhid. Prof. Călin Teuca, directorul Seminarului Teologic Ortodox Arad și cuprinde următoarele piese muzicale:

Doamne al puterilor – (Corul mixt)

Doamne, Iisuse Hristoase – (Corul de fete)

Prohodul Domnului (în limba greacă – Corul bărbătesc)

Hristos a înviat! (Corul mixt)

Întregul material poate fi vizionat pe canalul de Youtube: Seminarul Teologic Ortodox Arad, accesând următorul link: https://www.youtube.com/watch?v=4vOAqc4jjL0 sau pe pagina de Facebook: Seminarul Teologic Ortodox Arad

(*Prof. Marius Lăscoiu-Martin*)

Etapa eparhială a Concursului catehetic: „Biserica: familia românilor de pretutindeni"

În data de 29 aprilie 2021, la Centrul Eparhial Arad a avut loc evaluarea și premierea celor mai bune proiecte catehetice din Arhiepiscopia Aradului, înscrise în cadrul Concursului Național al Catehetic *„Biserica: familia românilor de pretutindeni"*.

Evaluarea lucrărilor înscrise în cadrul concursului a fost făcută de o comisie numită de către IPS Părinte Arhiepiscop Timotei și alcătuită din Protos. Dr. Iustin Popovici, consilierul Sectorului Cultural al Arhiepiscopiei, Pr. Gabriel Streulea, inspector eparhial onorific pe probleme misionare și Prof. Marius Lăscoiu-Martin, profesor la Seminarul Teologic Ortodox din Arad.

Premiul I a fost obținut de Parohia Galșa din Protopopiatul Lipova, premiul al II-lea a fost obținut de Parohia Prunișor, Protopopiatul Sebiș iar premiul al III-lea a fost câștigat de Parohia Pâncota din Protopopiatul Lipova.

Concursul Național Catehetic *„Biserica – familia românilor de pretutindeni"* este organizat cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, de către Sectorul teologic-educațional al Patriarhiei Române, în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării. Competiția se adresează copiilor participanți la grupele catehetice din parohiile aflate în țară și diaspora românească, înscrise în Programul Național „Hristos împărtășit copiilor".

Patriarhia Română va premia câștigătorii concursului cu: *Diploma omagială* a anului 2021 și cărți publicate la Editurile Patriarhiei Române pentru grupa de cateheză și *Diploma omagială* a anului 2021 pentru coordonatori. (*Diac. Emanuel-Ioan Proniuc)*

Tradiționala Procesiune „Drumul Crucii" la străvechea Mănăstire Hodoș-Bodrog

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, și în acest an, în Vinerea Mare, credincioșii doritori să-și intensifice viața duhovnicească au participat la Procesiunea *„Drumul Crucii*", la străvechea mănăstire Hodoș-Bodrog.

La Mănăstirea Hodoș – Bodrog, această tradiție dăinuie de câteva decenii (mai precis din anul 1925), de pe vremea episcopului Grigore Comșa, rânduiala constând pe atunci doar din meditații și pe parcurs s-au adăugat unele cântări specifice Săptămânii Mari.

Din anul 2000, procesiunea se face pe drumul de la mănăstire spre satul Bodrogul Nou, drum pe care au fost amplasate 14 cruci, fiecare având câte o icoană cu una din cele paisprezece opriri, conform mărturiilor Sfintei Scripturi și ale Sfintei Tradiții, și anume*: prima oprire*: interogatoriul și condamnarea la moarte; *a doua oprire*: arcada „Ecce Homo", unde Iisus a luat crucea; *a treia oprire*: Prima cădere a lui Iisus sub povara Crucii; *a patra oprire*: întâlnirea lui Iisus cu Mama Sa; *a cincea oprire*: întâlnirea cu Simon din Cirene; *a șasea oprire*: întâlnirea dintre Iisus și Veronica; *a șaptea oprire*: Drumul Crucii întretăiat de Cardo Maximus; *a opta oprire*: a doua cădere a lui Iisus sub povara Crucii; *a noua oprire*: a treia cădere a lui Iisus sub povara Crucii; *a zecea oprire*: dezbrăcarea lui Iisus de hainele Sale; *a unsprezecea oprire*: pironirea pe Cruce; *a doisprezecea oprire*: Răstignirea și Moartea lui Iisus; *a treisprezecea oprire*: coborârea de pe Cruce și cea de-a *paisprezecea oprire*: mormântul și locul Învierii lui Hristos.

Drumul Crucii durează aproximativ trei ore, iar pelerinii au de parcurs aproximativ patru kilometri.

După Slujba Ceasurilor care s-a săvârșit în biserica nouă a mănăstirii, soborul de de slujitori și pelerinii prezenți au plecat în procesiune pe *„Drumul Crucii"*, făcând câte un popas la fiecare dintre cele 14 cruci, unde s-au citit pericope evanghelice, s-au înălțat rugăciuni.

La finalul procesiunii părintele Protos. dr. Iustin Popovici, consilier cultural la Centrul Eparhial Arad și viețuitor în această Sfântă Mănăstire, a rostit un cuvânt de învățătură în care a evocat exemplul personajelor amintite la popasurile procesiunii, și anume: Maica Domnului, Veronica, Simon din Cirene, femeile Ierusalimului. De asemenea, părintele Iustin a vorbit despre frumusețea duhovnicească a slujbelor din Săptămâna Mare precum și despre folosul sufletesc și trupesc al rugăciunilor rostite în rânduiala Drumului Crucii.

„Drumul Crucii", pe lângă faptul că este un ritual bisericesc apreciat cu multă evlavie de credincioși, a devenit o tradiție foarte cunoscută în aceste părți ale țării, credincioșii participând trupește și sufletește, ca o jertfă adusă lui Dumnezeu pentru a primi ajutor la cererile lor și iertare de păcate. Această tradiție a fost dusă și în alte părți de către părinți care au fost viețuitori la Mănăstirea Hodoș-Bodrog și mai apoi au devenit stareți la alte mănăstiri, precum: Feredeu, Hadâmbu, din Iași și Schitul Straja, din Hunedoara.

Printre cei care au străbătut în această zi Drumul Crucii s-au aflat credincioși din județele apropiate, dar și români care muncesc în străinătate și care în aceste zile s-au întors acasă, pentru a sărbători Paștile alături de familiile lor, sublinind acest aspect mai ales în acest an omagial dedicat românilor din afara granițelor României și bunele legături pe care le avem cu aceștia. (*Protos. Dr. Nicolae Tang*)

Proiectul misionar „Slujirea Ortodoxiei în pandemie", etapa 1: Concursul „În mormânt, Viață"

Din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscop al Aradului, în perioada 16 aprilie 2021 – 27 aprilie 2021, în Arhiepiscopia Aradului s-a desfășurat Etapa I a proiectului misionar „Slujirea Ortodoxiei în pandemie", proiect lansat anul acesta în Duminica Ortodoxiei, de către Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului.

În această primă etapă s-a desfășurat concursul „În mormânt, Viață". La acest concurs au participat un număr de 40 de parohii din cuprinsul Arhiepiscopiei Aradului. Corurile au interpretat 15 strofe din Prohodul Domnului, câte 5 strofe din fiecare stare a prohodului. Corurile au fost filmate interpretând cele 15 strofe, iar filmările au fost centralizate de părintele Gabriel Streulea, inspector eparhial onorific pe probleme misionare.

Continuare în pagina 8

Itinerar pastoral al Înaltpreasfinţitului Părinte Arhiepiscop Dr. Timotei Seviciu, Aprilie 2021

Joi, 1 aprilie – A participat la o şedinţă împreună cu IPS. Ioan, Mitropolitul Banatului.

Vineri, 2 aprilie – A făcut o vizită de lucru în Parohia Arad-Şega II.

Duminică, 4 Aprilie – A oficiat slujba de tărnosire a bisericii cu hramul „*Sfântul Apostol Andrei*" – paraclis arhiepiscopal, din incinta Clinicii Laser System din Localitatea Vladimirescu, Judeţul Arad. După slujba de tărnosire, Chiriarhul arădean, a săvârşit Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, predica fiind pusă sub titlul „*Luarea crucii*" (cf. Evrei, 4-5; Marcu, 8). La finalul Sfintei Liturghii, Preotul Bogdan-Ioan Tod, a fost distins cu rangul de iconom stavrofor.

Miercuri, 7 Aprilie – A făcut o vizită de lucru în Parohiile Aradul Nou şi Subcetate.

Duminică, 11 Aprilie – A participat la Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare la Catedrala arhiepiscopală, predica fiind pusă sub titlul „*Rugăciune şi post*" (cf. Evrei, 6; Marcu, 9).

Miercuri, 14 Aprilie – A săvârşit slujba Deniei Canonului cel Mare în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad. În cuvântul de învîţătură Chiriarhul a vorbit celor prezenţi despre faptul că această alcătuire a Sfântului Andrei Criteanul este un îndemn la pocăinţă prin exemple concrete din istoria Vechiului şi a Noului Testament.

Joi, 15 Aprilie – A participat la ceremonia de repatriere a militarilor arădeni din cadrul Batalionului de Protecţie a Forţei „Golden Lions" care s-au întors acasă din Afganistan. Chiriarhul arădean a oficiat serviciul religios şi a rostit un cuvânt de felicitare.

Vineri, 16 Aprilie – A oficiat Denia Acatistului Bunei Vestiri în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad, rostind un cuvânt de învăţătură în care a arătat originea acestei sărbători precum şi învăţătura mariologică şi hristologică întâlnită în cuprinsul Acatistului.

Duminică, 18 Aprilie – A participat la Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare la Catedrala arhiepiscopală, predica fiind pusă sub titlul „*Îndreptarea cugetului*" (cf. Evrei, 9; Marcu, 10).

Luni, 19 Aprilie – La invitaţia Agenţiei de Ştiri Basilica a acordat un interviu sub genericul „*De 45 de ani în Sfântul Sinod: cum vede Biserica azi cel mai vârstnic ierarh român*".

Vineri, 23 Aprilie – A participat la Sfânta Liturghie a Darurilor înainte sfinţite săvârşită în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad, predicând despre „*Particularităţile calendaristice*" (cf. F.A. 12; Ioan, 15-16).

Duminică, 25 Aprilie –A oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală, predica fiind pusă sub titlul „*Învierea cea de obşte*" (cf. Filipeni, 4; Ioan, 12). La finalul slujbei a sfinţit ramurile de salcie care au fost împărţite credincioşilor prezenţi la sfânta slujbă.

Luni 26 Aprilie – Miercuri 28 Aprilie – A săvârşit slujba Deniei Canonului cel Mare în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

Joi, 29 Aprilie – A săvârşit slujba Deniei celor 12 Evanghelii în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

Vineri, 30 Aprilie – A săvârşit slujba Deniei Prohodului Domnului în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

Pr. Dr. Vasile Cucu
Secretar eparhial

ADMITERE 2021 – Seminarul Teologic Ortodox din Arad

Se pot înscrie la admiterea în clasa a IX-a la seminar absolvenţi de gimnaziu având minimum media 9 la purtare pentru fiecare clasă din învăţământul gimnazial.

Dosarul de înscriere va cuprinde:

1. cerere de înscriere
2. anexa la fişa de înscriere;
3. certificat de naştere – copie;
4. fişa medicală în original;
5. declaraţie din partea candidatului şi a părinţilor acestuia că au luat cunoştinţă de Regulamentul intern al unităţii şcolare şi că sunt de acord să-l respecte;
6. adeverinţă/certificat de botez – copie (pentru cultele : ortodox);
7. recomandarea consiliului parohial/preotului paroh (pentru cultele: ortodox, reformat şi romano-catolic);
8. recomandarea profesorului de Religie;
9. binecuvântarea chiriarhului locului (pentru cultul ortodox).

În cadrul examenului de admitere la profilul teologic candidaţii vor susţine, la nivelul probelor de aptitudini, următoarele probe:

a) un interviu/colocviu/probă orală, evaluate cu calificativ admis/respins;

b) o probă de verificare a cunoştinţelor religioase, evaluată cu notă.

Proba orală constă în:

a) verificarea dicţiei prin: rostirea unei rugăciuni/poezii , la alegerea candidatului;

b) motivarea alegerii unei unităţi de învăţământ vocaţional teologic;

c) verificarea aptitudinilor muzicale, prin intonarea unei cântări religioase , la alegerea candidatului.

Proba de verificare a cunoştinţelor religioase (VCR) constă într-o lucrare scrisă, cu durata de două ore, la Religie. Nota prin care se evaluează această probă constituie nota finală la proba de aptitudini (APT).

Pentru toate specializările de la profilul teologic, media minimă la proba de verificare a cunoştinţelor la disciplina religie (VCR) trebuie să fie minimum 7 (şapte).

Subiectele pentru proba scrisă se elaborează din programele şcolare de religie, clasele a V-a – a VIII-a.

Conţinuturi propuse în vederea realizarii subiectelor pentru proba scrisă conform programei şcolare de religie (clasele V-VIII):

1. Decalogul- importanţa lui in viaţa omului (Cls. V)
2. Rugăciunea, temei şi putere a vieţii creştine (Cls. VI)
3. Rugăciunea Tatăl nostru (Cls. VI)

4. Biserica – lăcaş de închinare şi de sfinţire a omului (Cls. VII)
5. Sfintele Taine în viaţa creştinilor (Cls. VII)
6. Sfânta Treime în Sfânta Liturghie şi în viaţa Bisericii (Cls. VIII)
7. Domnul Iisus Hristos, Lumina lumii – minunea vindecării orbului din naştere (Cls. VIII)

Bibliografie

1. Mica Biblie;
2. Manualele de Religie pentru clasele V-VIII;
3. Învăţătura de credinţa Ortodoxa, Editura Trinitas, Iaşi, 2000.

Până la eliberarea foii matricole, se aduce la dosarul de înscriere o adeverinţă în care să fie menţionate: mediile generale la învăţătură, disciplina religie şi media la purtare din clasele V-VII şi semestrul I din clasa a VIII-a.

Vizita medicală este obligatorie şi eliminatorie.

Calendarul probelor de aptitudini la Admiterea în *Seminarul Teologic Ortodox Arad*, 2021-2022-SESIUNEA I

19-20 mai Eliberarea/transmiterea anexelor fişelor de înscriere pentru elevii sau absolvenţii care doresc să participe la probe de aptitudini

24-25 mai Înscrierea pentru probele de aptitudini

26-28 mai *Vizita medicală, Proba de aptitudini muzicale şi Proba de cunoştinţe religioase*

31 mai Comunicarea rezultatelor la probele de aptitudini şi depunerea contestaţiilor la probele de aptitudini. (dacă există prevederi metodologice privind contestarea probelor) 04 iunie Comunicarea rezultatelor finale, în urma contestaţiilor

6 iulie Validarea de către comisia de admitere judeţeană/a municipiului Arad a listei candidaţilor admişi la liceele/clasele la care s-au susţinut probe de aptitudini şi comunicarea rezultatelor în unitatea de învăţământ liceal respectivă, prin tipărire din aplicaţia informatică centralizată

Pentru relaţii suplimentare puteţi contacta secretariatul Seminarului direct, sau la telefon: 0257.285.292.

Mai multe detalii:
http://www.seminararad.org/admitere-2019-la-seminar

Actualitate eparhială – Aprilie 2021

Urmare din pagina 7

Comisia formată din P.C. Pr. Teodor Pavel, consilier eparhial, P.C. Pr. Gabriel Streulea şi prof. Marius Lăscoiu-Martin, profesor de muzică bisericească la Seminarul Teologic din Arad, a ales trei din cele mai frumoase interpretări ale Prohodului. Astfel, premiul I a fost obţinut de către corul de copii şi tineri al Parohiei Aluniş, preot paroh Sorin Ilota; premiul al II-lea a fost obţinut de către corul de tineri al parohiei Sânpetru German, preot paroh Mihai Blidar; iar premiul al III-lea a fost obţinut de către corul de fete al parohiei Mişca, preot paroh Nicolae Vidican. Prin interpretarea Prohodului Domnului copiii şi tinerii au primint cu bucurie ocazia de a cânta spre slava lui Hristos-Dumnezeu, Cel ce a pătimit pentru noi. La finalul concursului s-a realizat un material video cu toate corurile participante. Toţi copiii vor fi primi diplome de participare şi premii din partea Centrului Eparhial al Arhiepiscopiei Aradului. (*Preot Gabriel Streulea*)

CERCURI PASTORAL-MISIONARE

Cerc pastoral-misionar în Parohia Sintea-Mare

Parohia Sintea-Mare, din protopopiatul Arad, a găzduit în duminica a treia din Postul Mare, închinată Sfintei Cruci, întrunirea preoţilor din Cercul pastoral-misionar Chişineu-Criş, coordonaţi de către PC Părinte Daniel-Mirel Dumitru. Preotul paroh Pavel Ioan a prezentat în faţa preoţilor slujitori temele: „Repere istorice ale înfiinţării Eparhiei românilor ortodocşi din Ungaria" şi „Perspectiva creştină asupra morţii ilustrată în Scriptura Noului Testament", pe marginea cărora au urmat dezbateri şi luări de cuvânt. (*Pr. Mihai Oprea*)

Cerc pastoral-misionar în Parohia Caporal Alexa

Duminică, 4 aprilie 2021, Parohia Caporal Alexa, din Protopopiatul Arad, a găzduit întrunirea preoţilor din cadrul Cercului pastoral-misionar Zărand, coordonaţi de către PC Părinte Nicolae Rădulescu, preot paroh la Parohia Sântana I. Părintele Liviu Pamfiloiu, preot paroh la Parohia Caporal Alexa a susţinut referatul: „Proiecte pastoral-misionare transfrontaliere: înfrăţiri între parohiile ortodoxe din ţară şi comunităţile din străinătate". (*Preot Adrian Crainic*)

Cerc misionar în Parohia Pescari, filia Feniş

În după-amiaza zilei de duminică 18 aprilie 2021, preoţii din cadrul Cercului Pastoral-misionar Nr. 3 Gurahonţ, coordonat de către preotul Moţ Aurelian Iulian, s-au întrunit, la Biserica ortodoxă cu hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil" filia Feniş, parohia Pescari, protopopiatul Sebiş. Preotul Bej Florin de la Parohia Crocna a susţinut următoarele teme:

- Comunităţile ortodoxe româneşti din Ungaria. *Episcopia Ortodoxă Română a Ungariei*. Înfiinţare şi organizare;
- Organizarea comunităţilor de credincioşi ortodocşi români aflate în străinătate. Înfiinţarea, organizarea şi activitatea pastorală a eparhiilor din afara graniţelor.

(*Pr. Moţ Aurelian Iulian*)

(*mai multe detalii se află pe pagina WEB a Arhiepiscopiei Aradului: www.arhiepiscopiaaradului.ro*)

Comitetul de redacţie:
Înaltpreasfinţitul Arhiepiscop Dr. TIMOTEI SEVICIU – preşedinte;
Preasfinţitul Părinte Dr. EMILIAN CRIŞANUL, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului - vicepreşedinte
Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural, redactor responsabil; Pr.Dr. Vasile Cucu, secretar eparhial – membri
Editura: Arhiepiscopia Aradului, Arad, 310084, Str. Episcopiei nr. 60-62, Tel.: 0257–281856 ISSN 1220 – 8531, ISSN-L 1220 – 8531 Tehnoredactare: Daniel Albu
Articolele pentru Revista Biserica şi Şcoala se trimit pe următoarea adresă de e-mail: bisericasiscoala1877@gmail.com
PREŢ 3 LEI